

**TISK
KALIBA**

**U Domu služeb 166/5
143 00 Praha 4 - Modřany**

tel. 402 - 57 - 32

tel. + fax. 402 - 57 - 33

barvotisky ofsetem

do formátů A 3, A 2

na čtyřbarevném stroji

SHINOHARA,

fotosazba,

šití V 1, lepení V 2,

XEROX

DOBŘÍCHOVICKÝ ZPRAVODAJ - KUKÁTKO. Schváleno odborem kultury ONV Praha-záp. 14.3.1985 a registrováno pod
č.32.1002585, nová registrace č.32.10028790 ze dne 5.11.1990. Vydává Dobřich, spol. s r.o., řídí redakční rada ve složení:
Doc.Dr.E.Caldá, PhDr.V.Czamalová, ing.M.Kadlecová, PhDr.J.Matl (předseda). Tisk Jan Kaliba, Modřany. Uzávěrka
totoho čísla 1. 5. 1999. Adresa: Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice. Distribuční ústav pečl dobřichovických poštovních
domůvatelek a s příspěvním obce Dobřichovice. Kukátko můžete také najít na internetu v rámci www stránky obce Dobřichovice.

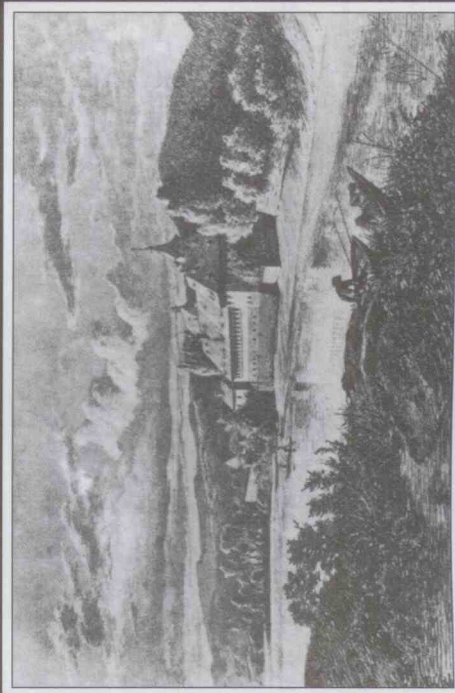
XV/1999

1 - jaro 1999

centrum Dobřichovic, aktuality, kultura, sport

DOBŘÍCHOVICKÝ ZPRAVODAJ

kukátko

DOB-Invest a.s.

sídlo Dobřichovice, Palackého 541

adresa pro korespondenci

Ing. Daniel Havlík

předseda představenstva

Za mlýnem 888

252 29 Dobřichovice

tel. 991 20 50, 231 39 84

fax 991 23 98, 231 89 94

developerská a realitní společnost

rekonstrukce a dostavba objektů v centru Dobřichovic

(domy čp. 15, 348, 541, 441, 180 v Palackého ul. a ul. 5. května)

nebytové prostory - k pronájmu

byty - možnost prodeje do osobního vlastnictví

blíže informace na výše uvedené adrese

a v tomto čísle Kukátka

pro zájemce jsou k prohlédnutí podrobné výkresy a model

Ceny inzerce v Kukátku 1999:

Obvyklá je individuálně sjednaná smluvní cena.

Není-li cena předem sjednána, účtuje se pro soukromé inzeráty do 20 slov 50 Kč, každé další slovo 2 Kč, podnikatelské inzeráty do 20 slov 100 Kč, každé další slovo 5 Kč, plošná reklama podle velikosti od 900 Kč.

Inzeráty je možné podávat na adresu redakce nebo na expozituru Union banky v Dobřichovicích. Úhrada: v hotovosti nebo složenkou na účet 96400972/3400 (společnost s r.o. Dobřich), při větších platbách fakturou.

JARNÍ ZASTAVENÍ

**Bartholomaeus Mityscyonides: Carmen epaeneticon de amaenitate veris
(Bartoloměj Mityscyonides: Píseň o krásách jara)**

1618

Země, štedrá matka, již otvírá bohatou náruč,
dotkl se temné hroudy slunečních paprsků žár,
byliny pestrých barev a mocných kořenů vzešly,

zatím co v jalové půdě kyprá se rozpadá zem.
Po nivách na sta květů roh hojnosti nasázel štěďe,
poupaty, svěžími stonky zpestřil půdu i luh.

Řady ovocných stromů, jež výřečná jablička rodí,
novými větvemi hýří, v nový se odívá šat,

jakmile vzejde pak slunko, hned vzduchem zavíří teplo,
drsného severáku zážene ochablý mráz.

Z krajů Hesperidek k nám zavane západní vítr,
jeho pak líbezný vánek vídné nám počasi dá.

Tučnou úrodu klasů, hle, slibuje omládlé pole,
zahradá fialkou voní, vydává voňavý dech.

Vínice na slunných svazích svou zelení velebí slunce,
mladý výhonek révy štavnatou křtípej nám dá.

Nové ratolisky už raší na loňské révě,
pupen červené barvy na větví nadul se teď.

Už se nebojí révové listí, že severák vpadne
anebo jižní vítr, k bouři když chýlí se čas.

S vemeny plnými mléka se domů vracejí stáda,
syťí vůdce stáda u ovci skotačí dál.

Pole, jež ztuhlo dlouhým spánkem, teď' budí se z mrákot,
změkčuje jeho hroudu oráním surový pluh.

Vkrátku pak úrodná role svou barvou osení krásí,
zvláště když Pales přeje rolníkům hojnost a zdar.

Na tisíc všelikých ptáků, jen pohled', chystá se hnízdit,
mláďatům nova hnízda poskytnou útesy hor,

tady se zdvíhá hejno a do vzduchu radostně míří,
tam opět z plného hrdla zaznívá jasavý křik.

třebaže všechny ty zvuky svou písní překoná slavík,
kdykoli v noci či ve dne vydává pestrý svůj zpěv.

Častokrát znavený poutník tou písní okřeje v duchu,
osvěží zemdlené tělo, s chuti pak vydá se dál.

Nuž tedy radostně snažej tu pohodu sluneční záře,
pohlad' ta kvítka a trhej, jaro co dokáže, znej!

Pro Jami zastavení jsme zvolili skladbu, vydanou tiskem v Praze 1618. Její autor, Bartoloměj Mityšconids, pochází z Prachatic. V roce 1619 se stal na Karlově universitě bakalářem a o rok později byl vyslán jako učitel do Litoměřic a později do Teplic. Po vypuzení Františka Falckého odešel do exilu, pobýval v Anglii a v Nizozemí. Běsot z latiny přeložila PhDr. Helena Businská.

Z NAŠEHO ŽIVOTA

BEZDRÁTOVÁ TELEVIZE V DOBŘÍCHOVICÍCH JIŽ V PROVOZU

Nedávno byla do poštovních schráněk řady dobříchovicových domácností doručena nabídka firmy MWTV Local s.r.o. Praha na zřízení bezdrátové kabelové televize označované jako MMDS (Multichannel Multipoint Distribution System), tedy český "bezdrátové vícekanalové plošné televizní vysílání". Nabídka působila zajímavě, ale při zběžném přečtení navozovala dojem průzkumu trhu (prověřování zájmu budoucích uživatelů). Po telefonickém dotazu na čísle uvedeném na letáku jsem s překvapením zjistil, že se nejedná o budoucí nabídku, ale o možnost okamžitého připojení. Dovoluji si proto nabídnout Kukátku zveřejněnou informaci z původního letáku s doplněním o získané aktuální zkušenosti.

Nabídka MWTV Local s.r.o. Praha je privátní placenou službou, která je běžně označovaná jako placená kabelová televize. Na rozdíl od obvyklé kabelové televize je zde nabízen přenos bezdrátově. Současná programová nabídka je následující:

1. ČT1; 2. ČT2; 3. TV NOVA; 4. TV PRIMA; 5. CNN; 6. PRO7; 7. SAT1; 8. EUROSPORT; 9. CARTOON NETWORK. Přibližně od druhé poloviny roku 1999 předpokládá provozovatel (MWTV Local s.r.o.) zahájení vysílání místního infokanálu, který by mohl nabízet informace obecnímu úřadu i inzerci a informace podnikatelských subjektů. V druhé polovině roku 1999 rovněž předpokládá zakódování programové nabídky za účelem ochrany autorských práv a rozšíření programu o SUPER MAX, MAX 1 a HBO.

Zájemcům, kteří by chtěli se připojit na tuto formu kabelové televize, stačí napsat objednávku na adresu MWTV Local s.r.o., Sokolovská 11, 186 00 Praha 8 nebo volat na pražská telefonní čísla 232 22 73 nebo 232 22 77. Instalace může být provedena během několika dní.

Orientační náklady:

a) **Jednorázový připojovací poplatek** pro individuální příjem (jeden přijímač pro jeden byt) 2.000,- Kč + materiál a montáž dle požadovaného rozsahu (cena se liší podle délky připojovacích kabelů a rozvodů uvnitř domu, orientačně lze předpokládat, že se bude pohybovat okolo 1.500,- Kč),

nebo
jednorázový připojovací poplatek pro skupinový příjem (čínovní dům, družstevní obytný dům, propojení několika rodinných domků v řadové zástavbě, penzion, apod.) do 9-ti účastníků číni zaokrouhlený podíl 2.000,- Kč/počet účastníků,

b) **pravidelný měsíční poplatek** bude paušální 200,- Kč na účastníka (+ opět náklady na montáž);
c) **pravidelný měsíční poplatek** se předpokládá 100,- Kč na účastníka.

-info-

**

[4]

KUKÁTKO 1/99

HOSPODÁŘSKÁ KOMORA OKRESU PRAHA – ZÁPAD

V Kukátku (č. 4 – zima 1998) i v obecním Informačním listu (č. 5.3) byla zveřejněna informace o založení okresní hospodářské komory v našem okrese. V současné době stále ještě probíhá distribuce nultého čísla podnikatelského zpravodaje (postupně rozesílání na celkem 15 000 adres podnikatelů a firem). V návaznosti na zveřejněnou informaci je vhodné doplnit několik nových.

Komora byla zapsána do obchodního rejstříku 18.12. 1998 a kromě informační kampaně o své existenci a zájmu přijímat nové členy se mimo jiné stihla zařadit do seznamu aktivních komor ČR, vstoupit do Regionálního sdružení komor Střední Čechy a být jedním ze zakládajících členů Regionální rozvojové agentury Střední Čechy (o té na jiném místě Kukátka – pozn. redakce).

Ředitelem úřadu komory se od 1.4. 1999 stal Ing. Josef Cmiral z Letů – kontaktní tel. 0603-452842.

Pro připomenutí:

Název komory: Hospodářská komora okresu Praha – západ
IČO: 25 72 20 77

Sídlo komory: Praha 2, Podskalská 19, PSČ 128 25 (poštovní adresa je funkční, faktické zřízení kanceláře závisí na uvolnění prostor po finančním úřadu, předpokládá se v polovině května)

Předseda komory: Ing. Daniel Havlík, Za Mlýnem 888, Dobříchovice
tel. byt 02- 991 1031, zam. 231 39 84, 231 89 94, 991 2050

Místopředseda komory: Ing. Georgi Štilianov, Rudná
tel. byt 0311-679596, zam. 02-522614, 57211562

DH

**

REGIONÁLNÍ ROZVOJOVÁ AGENTURA

Denním tiskem proběhla zpráva, že se dne 6.4.1999 konala v Kladně ustavující schůze, resp. valné shromáždění Regionální rozvojové agentury Střední Čechy (RRA StČ). Co to vlastně je RRA?

S blížícím se vstupem České republiky do Evropské unie se blíží potřeba přiblížit nejen právo České republiky právnímu řádu Evropské unie, ale i vnitřní fungování státní správy a samosprávy. Evropská unie nabízí řadu různých forem podpory novým členským zemím a tato podpora je obvykle směřována na jednotlivé regiony příslušných zemí. V České republice se sice předpokládá vznik regionální samosprávy ve formě vyšších územně správních celků (VÚSC), k jejich praktickému zřízení a definování pravomocí je však stále ještě daleko. Příprava na možnost přijetí grantové či jiné podpory z fondů EU je však v plném proudu. V řadě bývalých krajů ČR již vznikly tzv. regionální rozvojové agentury, jejichž úkolem je příslušnou pomoc koordinovat. Středočeský kraj byl dosud opožděn za některými regiony. Během několika uplynulých měsíců však udělal krok ke zmenšení svého zpoždění a zmíněnou valnou hromadou byla i ve středočeském kraji ustavena regionální agentura.

Podle přijatých stanov je RRA StČ sdružením právnických osob dle ustanovení § 20 písm. f) a následujících občanského zákoníku. Předmětem činnosti je mimo jiné

- zajištění přípravy a realizace rozvoje regionu v souladu s regionální politikou ČR resp. VÚSC Střední Čechy,
- koordinace politiky rozvoje regionu, a to jak uvnitř, tak vně regionu,
- zajištění spolupráce s národními či mezinárodními orgány a institucemi,

KUKÁTKO 1/99

[5]

- zajištění činnosti státem zřizovaných či zakládáných organizací zaměřených na rozvoj a informace (např. Czech Invest, Euro Info Centrum, BIC – Inovační a poradenské centrum a Česká centrála),
- podpora cestovního ruchu, včetně prezentace nabídek regionu na veletrzích cestovního ruchu,
- propagace a podpora podnikání v regionu,
- administrace projektů spolufinancovaných z fondů EU,
- poradenství v oblasti přípravy a realizace jednotlivých rozvojových projektů, zajišťování vlivu a podpory pro tyto projekty,
- školicí a vzdělávací činnost,
- poskytování informací o možnostech regionu,
- zprostředkovatelská činnost,
- ekonomické a organizační poradenství,
- překladatelská činnost.

Zakladateli RRA StČ se staly město a sdružení měst a obcí s počtem obyvatel od 5 tisíc výše, dále okresní hospodářské komory a okresní agrární komory. Na ustavujícím valném shromáždění byla možnost stát se členem agentury rozšířena též na obce od 2,5 tisíce obyvatel výše. Ve správní radě a dozorčím výboru RRA StČ pracují zástupci členských organizací a zástupci státní správy. Sidlem RRA StČ bylo zvoleno Kladno.

Věříme, že RRA StČ bude pro středočeský region přínosem.

dh

**

OD MÝŠLENEK K REALIZACI

Řadu let se spolu se svými partnery, přáteli, architekty i místními patrioty zabývám úvahami, jak by mělo vypadat dobrýchovické centrum. Od roku 1992 bylo postupně zpracováno různými architekty několik studií úprav centra obce. Návrhy se týkaly jak nemovitostí v mém vlastnictví (resp. ve spoluovlastnictví s manželkou nebo ve vlastnictví DOB-Investu), tak i dalších objektů. Zveřejňováním myšlenek v Kukátku byla snaha zapojit do diskuse dobrýchovickou veřejnost. Po letech úvah a přemýšlení nad architekturou i ekonomickou realizovatelností některých staveb nastává první část realizace (aktuální informace v následujícím článku). Tim by však diskuse skončit neměla. Přestože je nyní zřejmé, jak bude určitá část centra obce vypadat, nadále vítám společnou diskusi, rád vyslechnu nápady, náměty, myšlenky. Jsem jen jeden z celé řady vlastníků nemovitostí v centru obce a byl bych rád, aby nové centrum vznikalo obecným konsensem. Abych sám získal názorovou odezvu občanů, je od 31. 10. loňského roku v prostorách bývalého statku vystaven model centra obce. Tento model podrobně ukazuje, jak bude vypadat první budovaný objekt a současně může být východiskem k přemýšlení nejen o dalších etapách staveb plánovaných DOB-Investem, ale i o tom, jak by mělo v budoucnu vypadat dobrýchovické centrum jako celek. Diskuse je o to aktuálnější, že obec uvažuje o přístavbě staré budovy školy, Řád křivožníků postupně opravuje zámek, po definitivní úpravě volá prostor před zámek a sochou sv. Jana. O stavební aktivitu v centru obce nebude nouze.

Ing. D. Havlík

DOBŘÍCHOVICKÉ CENTRUM – ZAHÁJENÍ I. ETAPY STAVBY

[6]

KUKÁTKO 1/99

Po několika letech příprav zahájila společnost DOB-Invest a.s. realizační fázi I. etapy stavby polyfunkčních domů a dostavby "náměstí" v Dobříchovicích. Podrobné informace o plánované výstavbě byly uveřejněny v Kukátku zejména v číslech 1 a 2/1997 a 2/1998. V návaznosti na tyto články přinášíme nyní aktuální informace, které jsou výřadem z informační brožury společnosti DOB-Invest.

1. Základní údaje

Název stavby: Polyfunkční domy A1, A3, A4 a dostavba náměstí – Dobříchovice
 Místo stavby: Dobříchovice, parcelní čísla 44, 46, 49, 50/1
 Investor: DOB-Invest a.s.
 Palackého 541
 252 29 Dobříchovice
 Statutární zástupce: Ing. Daniel Havlík
 Za Mlýnem 888, 252 29 Dobříchovice
 tel. 02/991 2050, 231 39 84
 Zástupce ve věcech technických: Miroslav Brabec
 Klimentská 36, 110 00 Praha 1
 tel. 02/231 39 84, 231 89 94

Projektant: Atelier 90, s.r.o.

Eleonory Voračické 5a, 616 00 Brno
 tel.: 05/41 21 87 11, 05/41 21 82 43

Statutární zástupce: Ing. arch. Ladislav Vlachynský

Dodavatel stavby: Průmstav a.s.

Štětškova 18, 140 68 Praha 4

tel: 02/61 21 29 75

Stat. zástupce: Ing. Ivan Bauer, Ing. Miroslav Netrefa

Ing. Jiří Haas

Termíny I. etapy: převzetí staveniště 15.4.1999

zahájení stavby 3.5.1999

ukončení 15.5.2000

2. Architektonické řešení

Architektura domů je v souladu s urbanistickým konceptem vytvořit nové centrum obce a vtisknout tomuto středu osobitý výraz.

Domy A1 a A3 mají v přízemí komerční prostory a prostory pro technické vybavení, v prvním a druhém patře a v podkrovní byty. Přízemní objekt kavárny opticky spojuje hmoty polyfunkčních domů a uzavírá náměstí ze západu. Jednoduché bloky polyfunkčních domů mají sedlové střechy kryté pálenou krytinou a jsou členěny jak vodorovně kordonovými a patrovými římsami, tak svisle průběžnými pavlačiemi.

Kavárna sama je chápána jako výjimečná stavba, vzhledem ke svoji poloze v závěru veřejného prostoru (plocha malého náměstí s fontánou v těžišti). Kryté dřevěné pavlače domu A3 a kryté dřevěné balkony domu

KUKÁTKO 1/99

[7]

A1 přechází v parteru v loubí a rozšiřují toto náměstí. Kavárna obsahuje ve vnitřním prostoru galerii, a proto dosahuje výšky 1,5 patra. Střecha nad zázemím kavárny je upravena jako zahrada a vytváří malé atrium, které může být přičleněno k bytu v patře.

Parter bude vydlážděn. Klidový prostor s fontánou je na východě vymezen dvěma sloupky veřejného osvětlení a lavičkou. Fasády budou v barvách od světle žluté po okrovou, část druhého patra bude obložena dřevěnými lamelami, přízemí pískovcem. Komerční prostory budou upraveny dle přání nájemců.

V přízemí objektu A1 je situována spojitelná a univerzální obchodní prostor se zázemím, vstupní, společné prostory a sklepní kóje pro byty v horních podlažích. V 1. a 2. patře je celkem 14 bytů, z nichž 4 byty umožňují maximální dispoziční variabilitu. Ve výkresové dokumentaci a nabídce klientům proto nejsou kresleny dělicí příčky, které budou navrženy dle individuálních potřeb a objednáni vlastníků bytů. V podkrovi se nachází celkem 6 bytů, z nichž 2 opět umožňují maximální variabilitu vnitřního uspořádání.

V navrženém objektu A3 se nachází v přízemí nové prostory banky, sklepní kóje pro byty v horních podlažích a prostor pro umístění odpadových nádob pod venkovními schody. V 1. patře jsou 4 byty, ve 2. patře a v podkrovi jsou 4 mezonetové byty.

3. Orientační výběr ze standardů stavby

- sřesní konstrukce obj. A1, A3 – sedlová střecha s valbami, sklon 40°, pálená krytina Meindlova falcovka – Megaton
- sřesní konstrukce obj. A4 – kavárna – plochá střecha jednoplášťová, část zelená -zatravněná střecha
- okna, prosklené stěny, výklade – dřevěné typ EURO, smrkové, zasklená izolačním dvojsklem DITERM /6-14-4/, parapety dřevěné
- dveře – dřevěné vnitřní, výroby Sapelli, dýhované, dub – v bankovních prostorách typ Standard elegant, plně, do pokojů z 2/3 zasklené, vše do zárubně obložkové, kromě vstupu do sklepních prostor a ostatních vedlejších ploch – zde zárubeň ocelová
- dveře vnitřní, vchodové do bytu – s požární odolností PO 30 s bezpečnostní úpravou – Sapelli, dýhované dub
- dveře vnější – vstup do objektu – dřevěné, palubkové plně nebo se svislým otvorem, borovice, výroby ZDP Trade s.r.o., zárubeň ocelová
- kuchyňské linky Andrea, laminované vč. elektrického sporáku s nerez. dřezem, dodavatel řa Gorenje, Praha 4, vestavné skříně – dřevěné, laminované
- keramické obklady – RK2 jednobarevné 150/150
- keramické dlažby – CHK2 typ Taurus 150/150, hladký, neleštěný
- koberce – do obytných prostor typ GAMM TR, dodavatel Profes interier s.r.o. Náchod
- podlahy výškové – obytné prostory – dub
- obklady z kamene – část fasády – slezská žula, světlá, leštěná
- malby – dvojnásobné, jednobarevné Primalex
- zařizovací předměty – JIKA Bechyně typ Lyra /klosety kombi, vana ocelová smaltovaná, baterie pákové tužemské; bytové jednotky vybaveny byt. vodoměry
- ústřední topení v nabídce dodavatele oceněno dle projektu pro stavební povolení tj. vytápění

přímární elektrickou energií napojenou přes 2 elektrokotelný na sekundární teplovodní systém variantně je uvažováno s přechodem na plynové vytápění

4. Možnosti a variabilita prostor

Byty v objektu A1 a A3 jsou určeny k prodeji do osobního vlastnictví, nebytové prostory k pronájmu. Na všechny prostory je již nyní možné uzavírat smlouvy o smlouvách budoucích na koupi bytu nebo pronájem nebytových prostor.

Ve výkresové dokumentaci bytů nejsou zakresleny dělicí příčky. To umožňuje budoucím majitelům větších bytů navrhnout si vlastní optimální využití prostoru (ideální sjednat a objednat ještě v průběhu stavby, lze však i dodatečně po dokončení). V objektu je též navrženo množství menších bytů. Investor nabízí možnost sloučit několik bytů a vytvořit tak větší bytovou jednotku.

Pro zájemce je možné sjednat prohlídku výkresové dokumentace a modelu objektu. Společnost DOB-Invest rovněž nabízí možnost spolupracovat při zajišťování možných způsobů financování koupě bytu – jednání o hypotečním nebo jiném úvěru, informace o státních příspěvcích, apod.

5. Předpokládané termíny plateb za koupi bytů

Pol.	Datum	Stav	Typ platby	Částka
1		podpis smlouvy se zájemcem o byt	registr. popl.	20 000,- Kč
2	31.8.1999	spodní stavba + 60 % hrubé stavby	záloha	30 % kupní ceny
3	31.10.1999	hrubá stavba + krovy + 90 % oken	záloha	40 % kupní ceny
4	31.1.2000	50 % podlah z keram. dlaž., 70 % sádrokart.	záloha	15 % kupní ceny
5	po 15.5.2000	předání bytu	doplatek	15 % kupní ceny
			DPH	asi 5 %
			obec plyn	7 500,- Kč
			elektro	dle předpisů STE.

platba před uvedeným termínem
předem sjedn. platba na pozd. termín
prodlení se sjednanou platbou

sleva (odúročení) ve výši zákł. sazby KB p.a.
přirážka (úrok) ve výši zákł. sazby KB + 3,5 % p.a.
penalizační sazba

možnost spolupráce při zajišťování hypotečního nebo jiného úvěru

samosvatně možnost sjednat úpravy standardu vybavení, vnitřní členění (zděné příčky), apod.

Přehled bytů a jejich ceny

ozna- čení míst- nosti	místnost - účel	plocha (m ²)	možné uspořádání, poznámky, kupní cena bez DPH (5%)
Byt 5	1.06	schodiště	18,40
	2.06	schodiště	15,60
	5	byt	65,55 2+1, 2+kk+š, 3+1
	5.01	předstř	4,00
	5.02	WC	1,70
Byt 6	5.03	koupelna	4,80
	5.04	kuchyně	5,10
	5.05	obytný prostor	49,95
	6	byt	41,70 1+1+š, 2+kk+š
	6.01	předstř	6,30 balkon
Byt 7	6.02	šatna	1,80
	6.03	koupelna	4,60
	6.04	obytný prostor	17,00
	6.05	ložnice	12,00
	7	byt	65,35 2+1, 2+kk+š
Byt 8	7.01	předstř	4,00
	7.02	WC	1,70
	7.03	koupelna	4,60
	7.04	kuchyně	5,10
	7.05	obytný prostor	49,95
Byt 9	8	byt	41,05 1+1+š
	8.01	předstř	6,60
	8.02	kuchyně	5,90
	8.03	koupelna	3,40
	8.04	obytný prostor	15,95
Byt 10	8.05	loggie	5,10
	9	byt	41,05 1+1+š
	9.01	předstř	3,70
	9.02	kuchyně	9,50
	9.03	koupelna	3,40
Byt 11	9.04	obytný prostor	15,95
	9.05	loggie	5,10
	9.06	šatna	3,40
	20	byt	57,70 1+1, 2+kk
	20.01	předstř	8,50
Byt 12	20.02	WC	1,50
	20.03	koupelna	4,80
	20.04	ložnice	15,40
	20.05	obytný prostor	27,50
	23	byt	19,80 garsoniéra
Byt 13	23.01	předstř	2,90
	23.02	koupelna	2,90
	23.03	obytný prostor	14,00
	1.08	schodiště	8,20
	2.08	schodiště	5,10

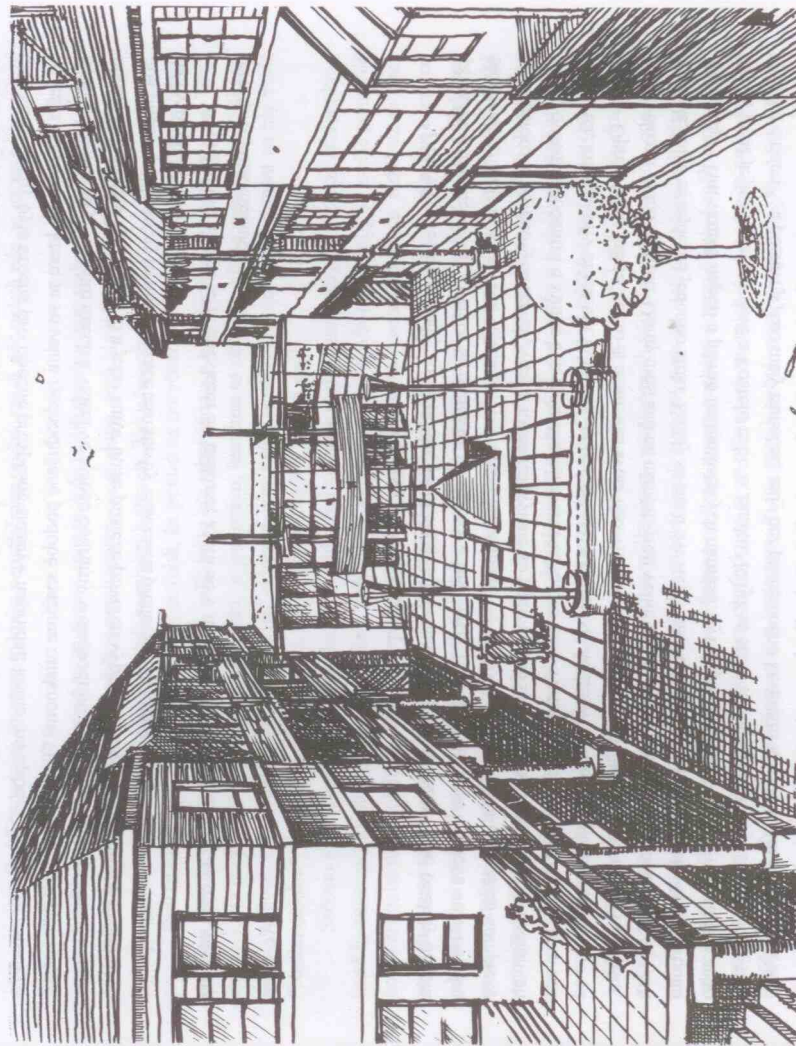
ozna- čení míst- nosti	místnost - účel	plocha (m ²)	možné uspořádání, poznámky, kupní cena bez DPH (5%)
Byt 15	15	byt	61,90 1+1+š, 2+kk+š
	15.01	předstř	3,35
	15.02	WC	1,70
	15.03	koupelna	4,60
	15.04	šatna	5,25
Byt 16	15.05	obytný prostor	47,00
	16	byt	41,70 1+1+š, 2+kk+š
	16.01	předstř	6,30
	16.02	šatna	1,80
	16.03	koupelna	4,60
Byt 17	16.04	obytný prostor	17,00
	16.05	ložnice	12,00
	17	byt	61,90 1+1+š, 2+kk+š
	17.01	předstř	3,35
	17.02	WC	1,70
Byt 18	17.03	koupelna	4,60
	17.04	šatna	5,25
	17.05	obytný prostor	47,00
	18	byt	36,80 1+1
	18.01	předstř	6,60
Byt 19	18.02	kuchyně	5,90
	18.03	koupelna	3,40
	18.04	obytný prostor	20,90
	19	byt	40,90 1+1+š
	19.01	předstř	3,70
Byt 20	19.02	kuchyně	9,50
	19.03	koupelna	3,40
	19.04	obytný prostor	20,90
	19.05	šatna	3,40
	24	byt	57,20 1+1, 2+kk
Byt 21	24.01	předstř	10,40
	24.02	WC	1,50
	24.03	koupelna	7,30
	24.04	ložnice	10,50
	24.05	obytný prostor	27,50
Byt 22	25.05	schodiště	13,25
	25.06	pavlač	12,60
	29	byt - garsoniéra	42,30 garsoniéra, 1+kk
	29.01	předstř	4,50
	29.02	sociální zázemí	5,90
Byt 23	29.03	obytný prostor	31,90
	30	byt - garsoniéra	39,25 garsoniéra, 1+kk
	30.01	předstř	2,45
	30.02	sociální zázemí	5,50
	30.03	chodba	3,30
Byt 24	30.04	obytný prostor	23,30
	30.05	loggie	4,70
	31	byt - garsoniéra	39,45 garsoniéra, 1+kk
	31.01	předstř	2,45
	31.02	sociální zázemí	5,50
Byt 25	31.03	chodba	3,30
	31.04	obytný prostor	23,50
	31.05	loggie	4,70
	32	byt - garsoniéra	45,90 1+kk, 1+1
	32.01	předstř	2,25
Byt 26	32.02	chodba	5,30
	32.03	sociální zázemí	4,80
	32.04	kuchyně	3,75
	32.05	obytná místnost	29,80
	28	violený modul	42,90
Byt 27	28.01	schodiště	13,75
	28.03	terasa	29,15
	25.07	schodiště	13,26
	25.08	pavlač	12,52
	33	mezonetový byt	83,90 1+1+š, 2+kk+š
Byt 28	33.01	předstř	2,85
	33.02	WC	1,50
	33.03	komora	1,75
	33.04	obytný prostor	36,20
	33.05	schody - předstř	3,75
Byt 29	33.06	koupelna	6,60
	33.07	šatna	8,35
	33.08	ložnice	22,90
	34	mezonetový byt	83,15 3+kk, 3+1
	34.01	předstř	4,15
Byt 30	34.02	WC	1,45
	34.03	komora	1,60
	34.04	kuchyně	5,70
	34.05	obytný prostor	22,10
	34.06	loggie	4,70
Byt 31	34.07	schody - předstř	7,40
	34.08	ložnice	9,80
	34.09	koupelna	6,50
	34.10	ložnice	19,75
	35	mezonetový byt	83,50 3+kk, 3+1
Byt 32	35.01	předstř	4,15
	35.02	WC	1,45
	35.03	komora	1,60
	35.04	kuchyně	5,70
	35.05	obytný prostor	22,25
Byt 33	35.06	loggie	4,70
	35.07	schody - předstř	7,40
	35.08	ložnice	9,80
	35.09	koupelna	6,50
	35.10	ložnice	19,95
Byt 34	36	mezonetový byt	87,50 2+kk+š
	36.01	předstř	7,75
	36.02	WC	1,45
	36.03	komora	2,30
	36.04	kuchyně	4,60
Byt 35	36.05	obytný prostor	29,80
	36.06	schody - předstř	3,75
	36.07	koupelna	6,60
	36.08	šatna	8,35
	36.09	ložnice	22,90

Přehled komerčních prostor

označení místnosti	místnost - účel	plocha (m ²)	nájem/m ² /rok nájemné/rok
Obchod A1 - přízemí	3.01 obchod	113,25	
	3.02 obchodní prostor	64,30	
	3.03 podloubí	12,75	
	3.04 chodba - sklad	15,90	
	3.05 šatna	3,00	
	3.06 úklid	1,20	
	3.07 WC	2,60	
Sportelna A1 - přízemí	4.01 sklad	13,50	
	4.02 sportelna	112,75	
	4.03 vstup - zádveři	4,70	
	4.04 přepážková hala	79,20	
	4.05 kancelář	13,85	
	4.06 šatna	4,20	
	4.07 chodba, čaj. kuchyňka	4,60	
Banka A3 - přízemí	26.01 úklid	0,60	
	26.02 WC	2,70	
	26.03 chodba	1,25	
	26.04 trezor	1,65	
	41.01 elektrokotelna	14,40	
	41.02 elektrokotelna	14,40	
	26.05 provoz banky	117,00	
	26.06 podloubí	28,70	
	26.07 vstupní zádveři	4,90	
	26.08 zázemí ostrahy banky	5,45	
Kavárna A4 - přízemí, 1. P.	26.04 hala	27,00	
	26.05 kancelář	12,80	
	26.06 sociální zázemí	6,40	
	26.07 denní místnost	8,35	
	26.08 chodba	2,35	
	26.09 archiv	4,10	
	26.10 přepážky	10,50	
	26.11 trezor	2,90	
	26.12 chodba	3,75	
	26.13 pokladny	15,70	
Kavárna A4 - přízemí, 1. P.	26.14 kancelář	12,80	
	40.01 kavárna	142,30	
	40.02 bar	21,50	
	40.03 kavárna	37,30	
	40.04 zádveři	2,20	
	40.05 zázemí baru	5,20	
	40.06 chodba	5,10	
	40.07 úklid	1,20	
	40.08 sklad	3,30	
	40.09 WC - zaměstnanci	2,50	
40.10 WC - muži	2,30		
40.11 WC - invalidé	2,40		
40.12 WC - ženy	2,70		
40.13 kavárna	25,50		
40.14 balkon	11,00		
40.15 střešní zahrada	20,10		

Přehled ostatních společných prostor

označení místnosti	místnost - účel	plocha (m ²)
Společné prostory A1 - přízemí	1.01 hlavní vstup - byty	46,00
	1.02 vstup - zádveři	4,40
	1.03 schodiště	20,90
	1.04 kola, kočárky	3,20
	1.05 kola, kočárky	2,40
	1.06 sklepní kóje	15,10
	2.01 hlavní vstup - byty	46,00
	2.02 vstup - zádveři	4,40
	2.03 schodiště	20,90
	2.04 kola, kočárky	3,20
Spol. pr. A3 - příz.	25.01 sklepní kóje	14,00
	25.02 kola, kočárky	3,50
	25.03 schodiště	9,83
	25.04 kočárky	6,12
	25.05 chodba	4,68
Spol. pr. A3 - příz.	27.01 sklepní boxy	12,84
	27.02 elektrokotelna	24,70
	27.03 elektrokotelna	24,70
Spol. pr. A3 - příz.	28.01 vložení modul	41,53
	28.02 schodiště na terasu	13,77
28.03 odpadové nádoby	27,76	

Vážení čtenáři,

obecní rada před časem vyhlásila veřejnou soutěž, jejímž předmětem byla studie na výstavbu obecního bytového domu. Jedná se o stavbu, která by měla stát v těsném sousedství staré školy. Dům by sloužil především bydlení nových učitelů základní školy; kromě toho by v přízemí nabízel prostory pro komerční využití a další část místnosti by byla určena pro obecně prospěšné služby - například knihovnu apod. Do uzavěrky souře se sešlo osm návrhů, které se ve velmi zjednodušené podobě snažíme otisknout. O něco obsáhlejší prezentace soutěžních návrhů je v těchto dnech k vidění ve výloze cukrárny v obchodním domě Žáček. V průběhu května obecní rada vybere vítězný návrh a jeho autor bude posléze pověřen vypracováním dalších stupňů projektové dokumentace. Skutečný termín realizace této stavby však záleží především na tom, kdy obec obdrží státní příspěvek na bytovou výstavbu.

Následující úvaha je příspěvkem do diskuse, která se v této věci otevřela (nebo by se měla otevřít) zveřejněním soutěžních návrhů.

Redakce

RADOSTNÁ UDÁLOST

"Dobřichovice by se měly rozhodnout, jestli chtějí být vesnicí nebo městečkem," řekl onehdy docela připadne jeden náš radní. Řevnice se rozhodly už dávno, a řekl bych, že dobře, protože klasická vesnice jako sídelní útvar bude čím dál větší vzácností. Ve "vyspělých zemích" na venkově můžeme vidět buď jakési komplexy zemědělsko-průmyslových staveb, více či méně rozptýlené do jednotlivých farem, nebo rozlehlé lány rodinných vilek, ovšem bez centra a vůbec bez řádu charakteristického pro naše vesnice: jakási neurčitě strukturovaná zástavba, kde cokoliv může být kdekoliv, neboť člověk s autem si jakýkoliv cíl stejně dokáže přiblížit.

Oproti tomu městečko: to si uchovává svou věkovitě rostlou strukturu. Městečko, na rozdíl od města, je na velikost domů opatrné. Domy měšťanů na náměstí jsou velké tak akorát a chovají se podobně jako jejich majitelé, když se sejdou u jednoho stolu. Každý se snaží být stejný jako ostatní, nebo jen o trochu větší, o trochu honosnější. Tim vzniká napětí a pávab maloměstských náměstí: být stejný, a přitom se odlišit. Radnice nebo škola, to už je jiná káva, nemluvě o kostelu nebo o zámku. Když se stává škola, vyhodí si měšťané z kopytka: "Naším dítkům!", a postaví ji jako malý zámeček, tedy bez přiměřeného kontextu k sousedním budovám. Řadu se ovšem vzepré budova silné banky a jiné domy sloužící především komerčním účelům, ale čunžák, ten by v srdci městečka asi nikdy nestavěl, a když ano, tak omylem.

Někdo může namítnout, že tyto zásady třebaš pláty v minulých stoletích pro historická města, ale dnes se jimi už těžko můžeme řídit: například proto, že dnes nám chybí majetkově vyrovnané společenství měšťanů, kteří by se právě svým domem na náměstí chtěli prezentovat. Nicméně městečko nedělají dlažďené chodníky, městečko nedělá výška domů ani množství obchodů, ale především jeho řád. Jsem optimistou a chovám naději, že i dnešní investoři, i když jsou v úplně jiné pozici, se dokážou vžít do role dřívějších měšťanů.

Po tomto úvodu nezbyvá než tnout do jádra věci: Dobřichovice se rozhodly postavit v centru obce čunžák. Na docela choulolistivém místě, v těsném sousedství staré školy, tedy v místě, které by se docela dobře mohlo stát východní vstupní branou do centra městečka. Jaká rozličná řešení nám předložili specialisté?

Jeden z návrhů vyklopi pacientovi pravdu naplno: nakreslí dům se čtrnácti byty ve čtyřech podlažích;

ne že by byl škaradý, ale vůbec nás nenechává na pochybách, že by to mohlo být něco jiného než - čunžák jako hrom. Howgh!

Jiný autor vsadil na skromnost: nabízí dům jen o píd' větší a o píd' méně ubolý, než jsou domy ostatních měšťanů, chaloupečku decentní jak drobná myška, která nikoho nenadchne, ale hlavně nikomu nevdá. (Příznačné je, že když komise pro urbanismus a vzhled obce hlasovala o pořadí jednotlivých návrhů, získal tento nejvyšší počet bodů, ačkoliv nikdo jej nezarádil na první místo: nikdo mu totiž nedal ani místo poslední.)

Někdo jako výhodisko zvolil neurčitost: ani vesnice, ani město, tedy ať tam stojí jakási velká vila. Což o to, vila je v Dobřichovicích útvarem nikoliv nepatřičným, avšak má-li stát právě zde, je to zase jen mížení do koncepce městského centra.

Další autor jakoby vycházel ze současné situace, kdy Dobřichovice jsou spíše deformovanou vesnicí než městečkem, a proto volí jakousi olbrimí mnohopatrovou chalupu, jejíž hlavní průčelí se obrací k východu, tedy do společenství ostatních sakumprásk vesnických staveb. Taký řešení.

Jsou tu však i návrhy, jejichž autoři postřehli, že pokud na dotyčném místě má stát dům citelně větší, než jsou obytné domy v nejbližším sousedství, měla by to být sebevědomá a společensky významná stavba. Totiž stavba, která má právo vymknout se z kontextu; to jest právo, kterému se obvykle v řádu městečka těší škola, zámek, radnice... Smí se to, když se jedná "jen" o bytový dům našim učitelům? A což takhle napsat na něj nápis "Naším dítkům", to by byla napul pravda, napul milosrdná lež, a ta se smí!

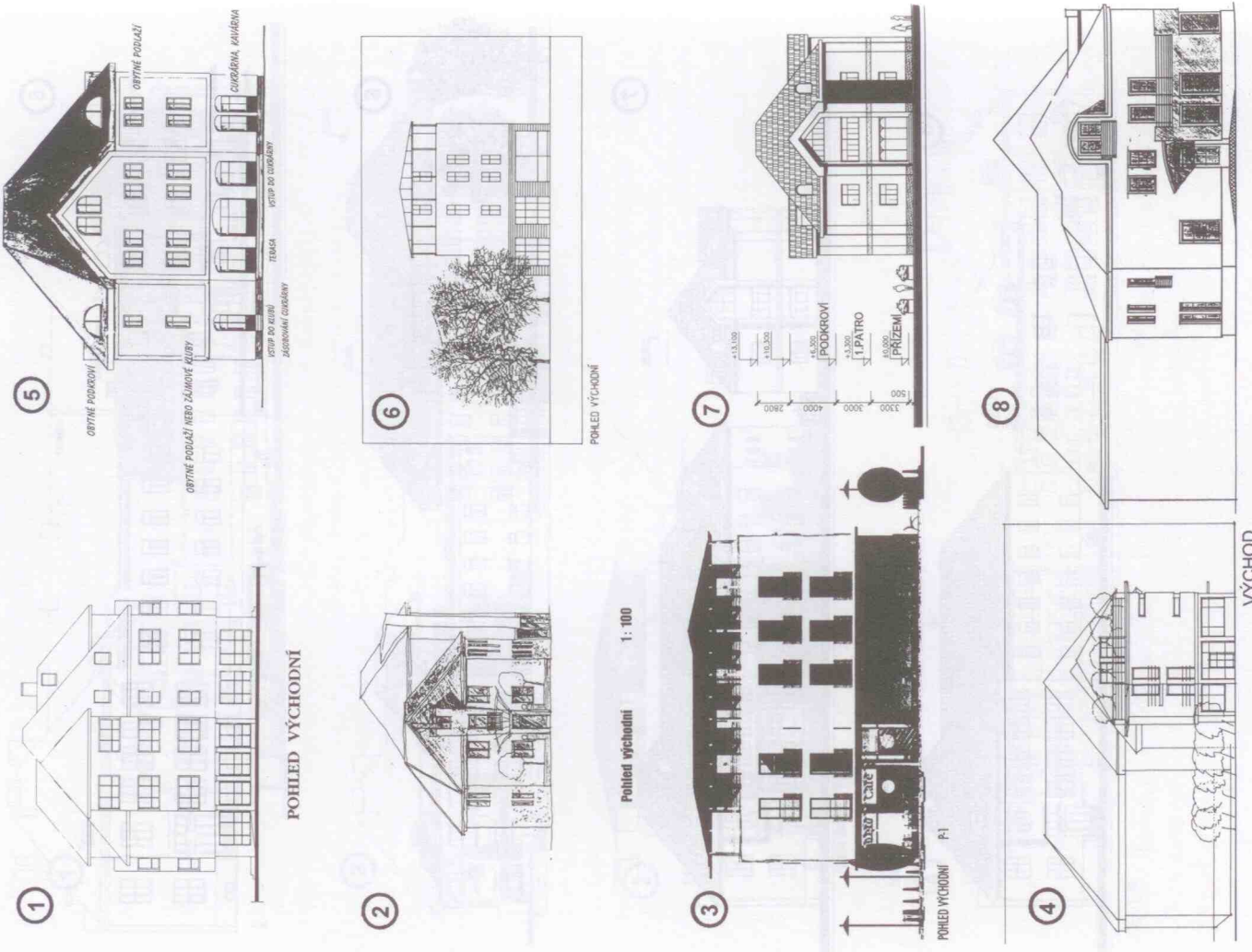
Sečteno a podtrženo, zásadním dilematem v této fázi asi bude rozhodnutí mezi nevýstavnou chaloupkou, která by se nevyvyšovala nad domy ostatních "měšťanů", a reprezentativní stavbou, která by se směle postavila do kontextu zámku, což je zatím asi jediná skutečně hodnotná architektura ve středu obce. Když už se obec rozhodne zastavět pozemek v samém centru, neměl by tam stát domeček ledajaký. Mělo by tam být něco, co jako důstojná vstupní brána pomůže vymezit střed obce a vnést do něj postrádaný řád. Je to jedna z mála příležitostí postavit stavbu, jejíž architektura bude měřítkem pro okolní stavby soukromých investorů. Bude to možná druhá nejobjemnější stavba ve středu obce, zdejší nová dominanta, a máme tu možnost vytýčit latku pro příští stavebníky.

Když se vyřeší tyto zásadní otázky, lze přejít k samotnému vzhledu stavby a k dalším detailům. Proč by například novostavba měla být ke staré škole, se kterou nijak funkčně nesouvisí, přilepena masivem záchodků? Některé návrhy získaly estetickou převahu už jenom tím, že se do této pasti nechytily. Také je mi záhadou, proč většina autorů nechává celé prostranství okolo zamyšlené novostavby zadiáždít: od plotu k plotu, ode zdi ke zdi. Přitom je zřejmé, že frekventovanost těchto míst se nijak výrazně nezvyší. Jak truchlivá je dlažba, která se neojezdí, neošlepe! Oproti tomu šutýrek obrůstající od krajů drem nechává dopřává právě tolik místa, kolik si provoz vynutí. Ostatně i parková úprava okolí, která je na některých návrzích dominantním prvem, bude podezření z bezradnosti. Kdyby tam totiž v budoucnu žádný parčík nebyl, proč by nám to mělo vadit o něco víc, než nám to vadilo doposud?

Všechny otázky a pochybnosti, které jsem zde naznačil, se netýkají ani tak architektury či výtvarného zvládnutí samotné stavby, jako spíš vize, se kterou by měl přijít investor, rozumějme obec. Jsou to otázky, které si člověk položí, když se probere shromážděnými návrhy a snaží se dovtípit, proč každý z autorů vzal věc za jiný konec. Ty návrhy totiž nejde porovnat a vybrat z nich ten nejlepší, napřed si musíme vyjasnit, jaké máme ambice, co si od dotyčné stavby máme slíbovat.

Vyrostlo kolem nás (a teď nemám na mysli zrovna Dobřichovice) mnoho bezduchých staveb. Ne že by architekti byli špatní, ale mnohde chybí vize, kterou by měl přinašet investor. Nebo naopak: architektuře lze hodně prominout, pokud je na ni vidět, že to je něčí zhmotnělý sen. Mám dojem, že ten sen se tu zatím nekonal.

Jan Václavík

Několik poznámek k soutěži

V dobách plnokrevného architektonického života bývalo zvykem uzavírat soutěže jakýmsi "poučením" (Budíž zde podotknuto, že to bylo dříve, než se toto slovo vytratilo pod tlakem nejrůznějších "poučení" ze Stalinyových statí o jazykovědě a z krizového vývoje ve straně a společnosti ze slovníku jazykové kultury dbalého Čecha.) Věřím, že k němu dospějeme, podaří-li se nad vystavenými studiemi nepropást příležitost k všeobecné rozpravě.

Soutěž naléhavě připomněla, že každé stavební dílo je dílem kontextuálním. Nezáleží na tom, nakolik je pro to vyřazeno samotným tvůrcem, samobytě vstupuje do mnohovrstevnatého pole vztahů funkčních, výtvarných, významových... Posouvá své prostředí, dořiká je či překlíkáje. Ať už záměrně či nezáměrně vstupuje do dialogu nejen se všemi stavbami staršími a současnými, stává se neoddělitelnou součástí kontextu všech staveb budoucích.

Jednotlivé studie, jimiž byla soutěž obeslána, nejsou jen odpovědi na základní zadání: x obecních bytů pro učitele na dané parcele za x peněz. Nutně odpovídají, jaksi "zprostředka", na všechny otázky, které nebyly zodpovězeny a vesměs ani položeny před samotným zadáním. Všechny je lze zjednodušeně shrnout do otázky základní: Jak a co stavět v centru obce?

Výchozí otázku po budoucím charakteru Dobřichovic ideálně uchopil v předchozím článku tohoto díla předseda nově ustavené komise pro urbanismus. Nejde o otázku plně zodpovězenou, i když jsme svou ambici být městem vyjádřili porízením městského znaku a pojmenováním základních charakteristik obce v územním plánu. Ani ten totiž není dostatečně pádnou odpovědí. Pod křídla jeho zón se totiž vejdou jak stále přibývající ohavné quasipostmodernistické variace na téma okalů a šumperáků, tak novostavba autodílny v jednom z nejcitlivějších míst středu obce. Územní plán řeší jen základní výškovou a objemovou regulaci, nikoliv jemnější nuance, rovněž schopné posunout charakter obce.

Odpovíme-li na výchozí otázku "něsto", otevírá se otázka další: Jaké město? Město ryze obytné, zastavěné izolovanými rodinnými domky a vilami, do něhož se jen večer z Prahy vracejí obyvatelé přespát, tedy město vnímané spíše jen epizodicky okny vozu na trase mjú Dobřichovický dům – má pražská firma a zpět? Či město žijící vlastním životem a tento život architektonicky vyjadřující, tedy město vnímané všemi vrstvami každodenního i svátečního života, město setkávání, pohybu i zastavení, město sdílené společné ambice a radosti z jejího naplňování? V soutěži se příznačně neobjevil jediný návrh výstaveně venkovský, zato hodně návrhů, nehledících do budoucnosti, ale jen přitakajících současnému rozpačitému stavu mezi vesnicí/nevesnicí a městem/neměstem. Naprostá většina návrhů by po realizaci nevadila, jen by bohatý fond dobřichovických fádně žádných či spíše špatných domů rozšířila o další položku. Neznamenalo by to zachování statu quo, ale spíše další drobný krůček na cestě k zaměnitelné anonymitě prostředí.

Otevírá se další otázka: Lze v centru obce stavět "obyčejný dům"? Odpověď má několik rozměrů. První a nejsložitější souvisí se samotným vymezením centra a hodnotou, kterou mu připíšeme. V historickém rozměru komplikuje situaci vývoj struktury obce. Podíváme-li se na mapu stabilního katastru z roku 1840, vidíme jen jakousi zalomenou ulicovku se zřetelnou gravitací ke křížovnické rezidenci a startku. Zástavba se sdrúžuje jen kolem široké uice (výchozí část dnešní 5. května) a užší ulice kolmé (dnešní Palackého). Jejich křížovatka, až do postavení mostu neúplná, je sice jistým prostorovým a komunikačním uzlem, podobně jako prostor před křížovnickým stankem s odbočkou cesty na Karlík, uzlem ale dosti volným. Jako sběrnice podružných komunikací nevytváří sevřeny útvar, ale spíše sled menších prostor: jsou tu náměstíčko před rezidencí se sochou sv. Jana Nepomuckého a nástupem k brodu, dvě cesty obtékající ostrůvek, dnes zastavěný školou, větší nezastavěná plocha za tímto ostrůvkem, otevřená do poli a zahrad, rozšířené hrdlo cesty od severozápadu. Struktura ryze funkční, které dával logiku tehdejší provoz. Ztracenou prostorovou logiku musela nahradit kumulace významnějších veřejných staveb a s nimi komunikujících staveb privátních, přičemž jejich dominance je dána spíše jen funkcí a objemem, nikoliv architektonickým výrazem. Výjimku tvoří snad jen "domeček" proti škole, tedy čp. 147, jehož stavebník a stavitel v roce 1904 plně pochopili hodnotu centrálního prostoru obce a "povinnost"

stavby zde umístěné. Rozsah centra je tak dán ve stavbách, nikoliv prostorově. Pro výsledky soutěže to má dvojitý výsledek:

Soutěž zřetelně poznamenala skutečnost, že dosud nebylo pojmenováno všechno, co spojujeme s centrem obce a co od centra očekáváme, do podoby urbanistické studie středu obce. Na hledání vztahů k prostoru centra, jeho významovým a funkčním vazbám, tak část soutěžících rezignovala a jednoduše zastavěla parcelu. Protože se tvarem ukázala jako ne zcela zastavitelná, vzniklo tu několik zbytečných "výplňových" parcíků, předem odsouzených k prázdnotě a zanedbání. Horší z návrhů měly přirozeně potíže i se stanovením hierarchie fasád a logiky dispozice ve vztahu k vnějšku. Kam se má stavba obracet? Má uvádět k dnešnímu centru či vytvářet vlastní prostor? Jako neexponovanější se přirozeně ukázalo východní průčelí, které by bylo vnímáno v pozici, která umožňuje nejen volbu obou variant, ale i jejich organické spojení. Nejlepší z návrhů samozřejmě na kontext nerezignují a vesměs naznačují možnost získat prostorovému schopnosti novostavby a dílčími úpravami drobné náměstí. Léta jsme uvazovali z různých hledisek o novém dobřichovickém náměstí ve smyslu základního městského centra. V situaci, kdy možné úvahy o centrálním náměstí limitují nové majetkoprávní vztahy, získává na pádnosti základní argument proti centrálnímu náměstí: V Dobřichovicích nikdy centrální prostor typu návsi či náměstí nebyl. Proč jej tedy uměle budovat? Lze si naopak snadno představit návrat k historické logice "decentralizovaného centra" Dobřichovic jako sledu "specializovaných" náměstíček: Zamyšlené "bankovní" náměstí proti obchodnímu domu, "sakrální" a "historické" náměstí před vstupem do křižovnické residence se sochou sv. Jana Nepomuckého, vlastní dvojitě, významově a v budoucno snad i komunikačně spojené s prostorem před kapli sv. Judy Tadeáš, a "školní" náměstí, oživené parterem nového domu s knihovnou, knihkupectvím, kavárnou, v teplejších měsících rozšířeno do plochy náměstí. Jeden z návrhů nakonec naznačuje, jak by bylo možné jednoduchými prostředky zhodnotit půvabnou uličku za školou a spojit nové náměstí s prostorem před zámkem i s ještě půvabnějšími partií břehu Berounky a získat tak základ křivené dobřichovické promenády.

Druhé ze zmíněných vyústění úvah o vztahu nové budovy a centra se týká architektonické kvality. Každá stavba vytváří precedens. Ve vztahu k dobřichovickému centru lze tento fakt číst rovněž dvojitým způsobem: Na základě nevytávnosti budov, tvořících dnes dobřichovické centrum, by bylo možno naprostou většinu soutěžních návrhů hodnotit kladně, neboť precedenční kvalitativní hladině vyhovuji. Nemyslím, že by to bylo dobré čtení. Raději čtème precedens jinak: Stavět v centru znamená povinnost architektonické kvality. Stavět v centru je tedy práce pro skutečného architekta. (Spěchám hned uklidnit rozličené nearchitekty: Skutečně jsem přesvědčen, že ne každý, kdo má oprávnění projektovat, má právo svou stavbou vstoupit do centra obce. Nemám ale na mysli vzdělání, diplom ještě z nikoho skutečného architekta neudělal. Mám na mysli způsob vnímání a myšlení, míru invence a osobní umělecké kultury, schopnost vnímat a respektovat kontext a obhlédnout celý horizont času, po který bude stavba existovat.)

Povinnost kvality má ještě další rozměr, úzce související s pojetím stavby jako precedentu: Pokud se u nás neprosadí model, jaký je například v Rakousku běžný i v menších venkovských obcích, nemá obec příliš možnosti ovlivňovat podobu staveb a přestavěb, prováděných soukromými stavebníky. Také prostý veřejný tlak, bránící tomu, abychom léta museli hledět na ohavnosti, jsme se ještě nenaucili vyvíjet. Než budou mít Dobřichovice městského architekta, vybaveného patřičnými pravomocemi, zbývá jako neúčinnější mechanismus právě mechanismus precedentní. Kam v tomto ohledu obec nejsnáze dosáhne, je její vlastní stavební aktivita. Proto bych každou obecní investici spojval s povinností nejvyšší dosažitelné kvality. V Dobřichovicích, kde stavěl Josef Blecha, Kamil Hilbert, Richard Klenka z Vlastimila, Ladislav Machoň či Karel Honzík, tím spíše. Nemí nejmenšího důvodu pojmenovat stavbu obecního domu s byty pro učitele v centru obce jako obyčejný dům, jak to učinila svými návrhy naprostá většina soutěžících. Bude to stavba pro budoucnost nejen svou fyzickou podstatou. Je cílenou investicí do budoucnosti tím, že je investicí do učitelů jako vychovatelů a vzdělavatelů budoucích dobřichovických generací. Rozměr, na který můžeme být právem hrdí. A hrdost si žádá svůj výraz ve stavbě. Stejně tak obec touto stavbou vyjádří, jak si představuje své prostředí, podobu centra a kvalitu budoucích staveb na svém území.

Podrženo a sečteno, stavba obecního domu v centru obce je úkolem, který zdaleka nemůže být vycerpán problou soutěží. Nevadí, že soutěž spíše ukázala, jak ne. I to je cenné zjištění. Přes polovinu soutěžních návrhů upozornilo na možnosti a souvislosti řešení výchozího zadání a potřebu jeho precizace a téměř třetina by dovolila vypsat další, užší kolo soutěže (a část soukromě bych se nikterak nebal přímé realizace jedné osminy návrhů). Především je ale čas na studii centra obce, k níž by se mohli a konečně museli vztahovat i soukromí investoři, studii, která by byla nejen pojistkou, ale i přitažlivou inspirativní vizi budoucnosti.

-Zl-

* * *

Vážení obchodní přátelé,

Naše firma **IBS-ROKAL s.r.o.**, se zabývá inženýringem bytových staveb. Co to znamená? Jedná se především o činnost v oblasti individuální bytové výstavby, a to především investicemi do pozemků, na kterých je možné v souladu s územním plánem stavět rodinné domky.

Tradice firmy je možné vystopovat v roce 1994, v té době existovala ještě jako developerská větev firmy **ROKAL s.r.o.**, kdy začala příprava lokality "Za mlýnem" v Dobřichovicích a o rok později v Letech. Vzniklo zde 26 pozemků pro rodinné domky. V současné době je již lokalita v podstatě zastavěna a vhodně dotváří zdejší krajinu.

Vzhledem k tomu, že se naše firma rozhodla orientovat na oblast Dobřichovic a Letů a nabídnout svým zákazníkům pozemky na bydlení v krásném prostředí údolí řeky Berounky, brdských lesů a přitom v krátké vzdálenosti od centra Prahy, třetí lokalitou v pořadí se stalo území v Letech, které bylo pojmenováno podle blízkosti řeky "Za vodou".

Zde vzniklo 11 stavebních parcel, které jsou již napojeny na inženýrské sítě. Na většině pozemků se již začalo s výstavbou rodinných domků. Po dokončení této lokality vznikne uprostřed obce nové moderní centrum bydlení.

Vzhledem k tomu, že se nám podařilo úspěšně i tuto lokalitu prodat, současně dohotovením lokality "Za vodou" začala příprava nové lokality "Na Šiltovce". Ta je vlastně opačným pólem předchozí lokality, je totiž na jižním svahu obce Lety a navazuje na její zastavěnou část. Šestnáct pozemků pro rodinné domky je umístěno na prosluněném svahu, s výhledem na celé údolí. I tato lokalita se již probouzí k životu. Počítáme, že na polovici pozemků budou stát na podzim již nové domky.

Skutečnou perličkou v naší nabídce jsou pozemky na úplně nové lokalitě v Letech "Na Hvězdárnách". Bydlení v sousedství obce a zároveň v blízkosti chráněné krajinné oblasti, výhled "kam oko dohlédne", to není reklamní trik. Čtyřicet pozemků v různých cenách a velikostech nabízíme od začátku roku 1999.

Zájemcům o stavbu můžeme nabídnout pozemky vybavené kanalizační a vodovodní přípojkou, elektro přípojkou 32 A (vytápění el. proudem) a dvěma telefonními linkami. Vnitřní komunikace jsou s asfaltovým povrchem. Samozřejmostí je pouliční osvětlení. V současné době se připravuje napojení lokalit na plynovod.

Cenu všech pozemků určuje jeho poloha, pohybuje se však v rozmezí 790,- až 1250,- Kč/m². V současné době poskytujeme jarní slevu, a to 100.000,- Kč na každý jednotlivý pozemek. Financování při koupi pozemku je možné různými způsoby, přednosti je platba na splátky, kterou nabízíme u nových lokalit, tedy i "Na Hvězdárnách".

Přijďte, rádi poradíme a posloužíme

Informace pro klienty je možné získat na kontaktní adrese:

IBS-ROKAL s.r.o., Trocnovská 2, 130 00 Praha 3.

02/90 05 76 88, 0602 38 31 93

CHEZA - BÝVALÉ REKREAČNÍ STŘEDISKO

Společnost DOB-Invest a.s. nabyla v druhé polovině loňského roku objekty bývalého rekreačního střediska Chemických závodů Litvínov, které bylo postaveno v šedesátých letech v lese, na konci ulice Na Vyhliďce. Pořízení objektu DOB-Investem nebylo motivováno žádným podnikatelským záměrem. Prvotním cílem bylo zastavit chátrání a rozkrádání opuštěné nemovitosti. Předchozí vlastník - společnost Unitech z Příbrami, vlastněná panem Ing. Čámbalou, - rekreační zařízení v r. 1994 koupil od Chemopetrolu a.s., chvíli jej provozoval pod názvem Trilobit a pak uzavřel. Ze sjednané kupní ceny uhradila společnost Unitech Chemopetrolu jen malou část, na nezaplacené nemovitosti však postupně začaly vznášet další zástavy (dluhy Unitechu). Nepoužívaný hlavní objekt se stal útočištěm podivných jedinců, narkomanů, bezdomovců a nekvalifikovaných lidí z celého okolí, z objektu bylo systematicky odváženo veškeré vybavení, zloději se nerozpakovali vytrhávat ze zdi i elektrické kabely. O nebezpečnosti místa svědčí i rozstřílená okna a nalezená nabitá střelná zbraň. Jediná cesta, jak změnít neúspěšný stav, byla změna vlastníka nemovitosti. Kde jej však najít, když na objektu vázlo několik zástav?

Bez dlouhého popisování jednotlivých kroků a mnoha složitých jednání: Společnost DOB-Invest zajistila dohodu všech věřitelů a stala se jediným vlastníkem nemovitosti, na které nevzácnou žádám dluhy.

Následovalo provizorní zabezpečení zdevastované střechy před zimou (i hliníkový plech ze střechy se někomu hodil a byl zřejmě zdrojem příjmu prodejem hliníku do sběru) a výměna zámků na dveřích. Další nezbytné údržovací práce se připravují. Nepříjemnou stránkou převzetí objektů bylo jednání s uživateli dvou provozních objektů (chatek) o jejich vyklizení a předání. Chatky byly totiž již nejméně od roku 1994 užívány neoprávněně a bezplatně, nesploňovaly základní požadavky na obytné místnosti a nikdy nebyly určeny k trvalému bydlení. Zde patří poděkování manželům Součkovým, že po provětření všech skutečností uznali oprávněný nárok DOB-Investu a v dohodnutém termínu chatku řádně vyklizeno předali. Menší ochota akceptovat neoprávněnost užívání chatky byla ze strany pana Choda ml. a st. a předávání bylo komplikovanější. V této souvislosti je na místě poděkovat za součinnost též starostovi obce. Areal je dnes prázdný a připravený k opravě. Tím byl ze strany DOB-Investu udělán první krok.

Nyní začala etapa hledání budoucího využití. Pracovníci a akcionáři DOB-Investu vedou jednání s možnými zájemci a zvažují alternativy využití objektu. Případá v úvahu objekt zrekonstruovat a provozovat jako hotel, ubytovnu, penzion pro starší občany, ... (využití bude záviset na případném obchodním partnerovi, neboť tato oblast není běžným předmětem činnosti DOB-Investu), je možné též objekt prodat, a to ihned po zrekonstruování pro konkrétního zájemce (např. sídlo firmy a pod.). Jakékoliv náměty, názory či konkrétní zájem budou vítány. Potěšilo by nás, kdyby se podařilo najít takového obchodního partnera a takové využití, aby přineslo obci několik nových pracovních míst, případně zvýšení bezpečnosti v obci, daňový příjem do obecní pokladny či jiné výhody.

Ing. Daniel Havlík

AKTUALITY

POKUS O VYSVĚTLENÍ VZTYČENÍ

Od té doby, co máme na zahradě stožár a na něm vlajku, jsem často tázan, proč, za jakým účelem, co tím sleduju a jestli nejsem de genere. A tak jsem si řekl, že se to veřejnosti pokusím vysvětlit, což je důvod tohoto povídání.

Se stožárem jsem přišel poprvé blíže do styku před lety více než dvaceti pěti. Měli jsme ho uprostřed skautského tábora, byl z kmene stromu, míří vzhůru a na jeho špičce vlála vlajka. Už ani nevím, jestli byla červenobílá s modrým klínem nebo jestli to byla vlajka našeho skautského oddílu, ale je to skoro jedno, neboť je důležité, že veselé vlála a třepetala se a že na to její veselí vlání a třepetání bylo pěkné podívání. A tak jsem si už tehdy řekl, že až budu velký, že si nějaký ten stožár s vlajkou opatřím, a představoval jsem si, jak to bude pěkné, až budu sedět na zapráždi, u nohou věrného ohaře a obklopen batolící se drobtinou budu pozorovat, jak vlajka hrdě vlní.

Doba, která následovala, však soukromým stožárům nepřála. Stožáry se mohly tyčit jen u státních a veřejných budov, u pomníků a v místech památných bitev. A bylo by taky jistě podezřelé, kdyby na našem stožáru vlála vlajka pořad, a to třeba i v den státního svátku nějaké té nepřátelské mocnosti, a těžko byste vysvětlili, že ji tam máte jen tak, pro své vlastní potěšení, protože v době, kdy pracující lid úsilivně pracoval na příchodu světých zítřků, jste se neměli co řešit. Pomíjím přitom otázky, jakou vlajku byste pro své potěšení na svůj stožár vůbec vyvěsili - kdyby šlo o vlajku československou, mohli jste být nařčení ze znevažování státního symbolu, a kdyby se jednalo o vlajku, kterou jste si sami vymysleli a po večerech spíchli na koleně, mohlo na vás padnout podezření z členství v nějaké ilegální organizaci nebo že takto podáváte špiónážní zprávy nepřátelským agentům.

Jsa mírně retardovaný uvědomil jsem si teprve nedávno, že tato doba už minula a že bych klidně mohl nějaký ten stožár vlastnit. Bývalý místní polesný mi sice jednou v jedné restauraci přislíbil vhodný kmen dodat, ale když se pak nic nedělo a já jsem po roce uviděl před plotem pani Heverochové lešenářskou trubku vhodné délky, kterou hodlala dát do starého železa, požádal jsem ji, aby mi ji za účelem stožáru věnovala, což se i stalo. Díky panu Sapančíkovi, který sehnal kovové kladky, které jsem nemohl nikde sehnat já, a panu Zelenkovi, který obstaral ocelové lanko, jsme stožár jednoho krásného dne vztyčili, a to tak slavnostně, že i náš pes stál v pozoru a jenom zíral. Stalo se tak na podzim roku 1997 a první vlajka, která na něm vystoupala vzhůru byla vlajka České republiky, neboť to bylo v předvečer 28. října.

Kromě této vlajky, kterou vyvěsíme vůbec nad někým, mám ještě - díky panu starostovi - vlajku naší obce, a Kamadou a když ve fotbalové vítězství vzběc nad někým, mám ještě - díky panu starostovi - vlajku naší obce, která vlaje na stožáru skoro pořád. Občas je však vysířřána vlajkou, kterou jsem si při jednom tvůrčím vzepětí vymyslel a pak nechal udělat u jisté pražské firmy, která vám za mírnou cenu vyrobí zástavu podle vašeho přání. Je to vlajka Českého patamatematického sdružení: ve zlaté záři právě zapadnutšího slunce se na modrých vlnách časoprostoru vlnáší symbol lidského vědění - prázdná množina. Snad bych měl trochu odbočit a říci něco o patamatematicce. Je to učení, které v dnešní době, kdy se lidská společnost rozvíjí, a to tak slavnostně, že se to v ní už nedá vydržet, prožívá období tvůrčího rozmachu. Je to nauka, která na rozdíl od více či méně specializovaných disciplín zkoumá úplně všechno včetně ničeho, neboť i nic je součástí úplně všeho; neklade si naprosto žádné cíle, pokud ovšem není cílem to, že nechce dosáhnout ničeho. Je to nauka převážně duchovní, která nepotřebuje provádět nákladné pokusy, neboť ji zcela vystačí vyhodnocovat experimenty, které provádí příroda sama se sebou, příroda s lidstvem, lidstvo s přírodou a lidstvo se sebou samým; zejména poslední dva druhy pokusů jsou nevyčerpatelným zdrojem patamatematických objevů.

Vraťme se však k patamatematické vlajce. Ta vlaje na stožáru pouze při událostech nejvýznamnějších, jako třeba když mě napadne nějaká myšlenka nebo když manželka odjede na služební cestu; hodlám ji také vztyčovat při příchodu každého nového tisíciletí. Původně jsem si také myslel, že ji budu vyvěšovat vždycky, když některý z našich politiků řekne něco chytrého, ale pak jsem usoudil, že by, chudák, mohla strávit celý svůj život ve skříní, takže jsem od toho upustil.

A to je tak o našem stožáru asi všechno. Někdy si myslím, že by bylo dobré, kdyby ho mělo víc lidí. Nemusela by na něm vlnit ani žádná vlajka, stačilo by, kdybyste se k němu občas postavili, nejlépe navečer, až přijдете domů, a podívali se, kam ukazuje: ke hvězdám, do hlubin vesmíru, tam, odkud jsme přišli a kam se jednou vrátíme. A třeba byste se pak už tak nerozcílovali nad prknotinami.

Začnu jednou dobrou zprávou. Zdá se, že katastrofa se zatím nekoná a naše tělocvičná jednota má reálnou naději krizi, do které se v posledních měsících dostala, přezít a uchovat tak možnost sportovního vyžití všem svým členům i do budoucna. Pravda, některé to bude možná trochu bolet, protože si budou muset zvyknout respektovat pravidla hry (počínaje úhradou režijních nákladů při cvičení a sportování v sálech a konče respektováním provozních a organizačních pravidel), které staronový výbor hodlá velmi důsledně prosazovat. Pokud se zmiňuji o staronovém výboru, pak vězte, že se v neděli 21. března 1999 odpovědne za celkem výrazného nezájmu členské základny konala výroční valná hromada naší jednoty. Ta mimo jiné zvolila nový výbor a starostu, přičemž zároveň rozhodla, v duchu stanov ČOS, že funkční období nového vedení se prodlouží ze dvou na tři roky. Do výboru byl zvolen i Hana Brejlová jako tajemnice, Jiří Novák jako hospodář, Jaroslav Velec jako pokladník, Ladislav Sejk jako technický pracovník a Ing. Ladislav Mestek jako sporták, do funkce starosty byl znovu zvolen Ing. Jiří Geissler. Kromě jmenovaných tvoří výbor TJ ještě zástupci jednotlivých oddílů. Jednáni výboru se konají pravidelně každou první středu v měsíci od 19.30 hod v sokolovně a mohou se jich zúčastnit všichni členové naší TJ s tím, že své připomínky mohou uplatňovat v rámci bodu "RÚZNĚ" a nemají právo hlasovat. Zápisy z jednání výboru jsou vyvěšovány na nástěnce v sokolovně, a pokud se nám podaří zrealizovat náš záměr vytvořit vlastní www stránku, pak budou přístupné i na internetu.

Jako odstoupující starosta jsem během valné hromady poděkoval všem, kteří nám pomáhali sokolskou káru udržet v pohybu, a svoje poděkování bych chtěl prezentovat i na stránkách Kukátka. Předně mé poděkování patří dlouholetému matřkáři Ing. Richardu Gempertem, který se s nenechal přemluvit a do nového výboru již nekandidoval, a dále všem členům odstoupivšího výboru, zejména Hance Brejlové, Jirkovi Novákovi, "Samovi", Sejkovi, JUDr. Vrabcovi a Jaroslavu Velecovi. Zvláštní poděkování si pak zaslouží naši, opět staronoví, zaměstnanci, paní Tůmová, paní Pónahlá, paní Svobodová a pan Svoboda sen., kteří Sokolem opravdu žijí a velmi obětavě, za minimální odměnu, dělají v podstatě vše, co je třeba. K tomu je třeba dodat, že počínaje 1. březnem letošního roku je naše TJ opět provozovatelem celého areálu, neboť se nepodařilo s původním nájemcem, společností M+M Sportservis, dohodnout oboustranně přijatelné podmínky. Uvedená společnost přesto zůstala naším obchodním partnerem, neboť má v 1. patře sokolovny pronajaty kanceláře.

Když jsme u valných hromad, pak je třeba ještě zmínit valnou hromadu Jungmannovy župy, která se konala v naší sokolovně 10. dubna 1999. V podstatě se jednalo o setkání delegátů, vesměs důchodového věku, kteří s aktivním sportováním či cvičením již nemají příliš společného a vzhledem ke svému věku jsou do jisté míry odtrženi od reálného ekonomického světa. Proto mě nepřekvapilo, když se během mého diskusního příspěvku však dodnes není připraven ani rámcový rozpočet, pokud nikdo doposud nebyl schopen ani odhadnout základní náklady a pouze argumentuje, že vše bude pokryto z reklam a sponzorských příspěvků, ale neví přitom, které firmy a kolik budou ochotny zaplatit, pak celou záležitost považují za obskurnost a ekonomický hazard ne nepodobný sletovému fiasku z roku 1990, kdy se dluh mnoha desítek milionů korun splácel ještě v roce 1996. Ještě jednou větu musím vysvětlit svůj vztah ke sletu. Já ho nijak nepochybňuji, naopak přeji všem, kteří mají takováto cvičení rádi, vše dobré, co však odmítám, je, aby se ČOS zadlužovala kvůli takovéto monstr akci a aby tíhu nákladů nesli i ti, kterých se to v podstatě netýká.

Zůstaneme však u dobřichovických starostí. Abychom mohli dále existovat, je třeba nalézt dostatek finančních zdrojů k financování provozu našeho areálu. Výhodou je, že sokolovna a její okolí skýtá řadu možností a že máme co nabídnout. Naším cílem je dosáhnout co možná nejvyšší naplněnosti ubytovny a rozsáhlé komerční využití haly BIOS. Pro sportování vlastních oddílů vyčleníme oba sály v sokolovně. Jisté je, že počínaje novou halovou sezónou, budou muset jednotlivé oddíly platit režijní náklady na provoz sálu a to nejméně na tři měsíce dopředu. Dalším zdrojem příjmů by mělo být aktivnější vyhledávání sponzorů, jakkoliv nedobrá ekonomická

situace v celém státě nám asi tento úkol nijak neulehčí. Pro přehled uvádím, že rozpočet na letošní rok byl koncipován jako vyrovnaný a předpokládá příjmy ve výši více než tři miliony korun.

Bohužel, vztah ke společnému majetku řady členů stále připomíná socialistický přístup, konkrétně dokladovatelný např. minimální snahou nepřídělavat nepořádek, a to jak v ukládání nádrží a cvičebních pomůcek, tak i ve vedlejších prostorách, či přístupem některých cvičenek k ukládání kol uvnitř sokolovny. Objevil se dokonce údiv nad tím, že bude třeba platit režijní náklady za sály, když se platí již příspěvky (100,- Kč za rok !!).

Je třeba vytvořit jasná pravidla využívání sportovišť a jejich respektování důsledně vyžadovat. Cílem výboru je proto vytvořit takové podmínky, abychom byli schopni zaměstnat a zaplatit další pracovní sílu – recepčního, který by měl být odpovědný za dohrzování pořádku v areálu a který by zároveň mohl zajišťovat chod občerstvení ve staré budově. Se zavedením dostatečného pořádku souvisí i klíčové hospodářství a uzavření, resp. uzavírání areálu. Chceme obnovit uzavírání vchodů do areálu v nočních hodinách, posunout vchod pro pěši u provozní budovy ke vratům u dílen jachtingu a znevýhodnit průjezd těm občanům, kteří si přes náš pozemek pouze krátkou cestu. Opravit oplocení u srubu a znemožnit tak našim dobrým sousedům vyvážet do areálu odpadky, spadané listí a posekanou trávu. Uvnitř areálu pak důsledně zamýkat hospodářský prostor za hlavní budovou. Dále by mělo být znemožněno zajištění aut k provozní budově a měl by být znepřehledněn příjezd k fotbalovému hřišti a škvárové dráze. Budeme muset rovněž vyzvat majitele psů, aby náš areál přestali využívat k venčení svých zvířat. Jestli vás udivuje, že sokolovna je průchodákem, skládkou, psi toaletou a blůhí čim ještě, pak upozornuji, že výbor o těchto věcech ví a hodlá proti nim důsledně zasahovat i jinak, než je výše popsáno. Tím nechci nikomu vyhrožovat, pouze přátelsky upozorňuji, aby se někteří nedivili, až padne kosa na kámen.

Práce je to dost a nepůjde udělat vše během několika týdnů, zvláště když téměř všichni pracují pro Sokol dobrovolně a ve svém volném čase. Přesto věřím, že sportovní areál se nám podaří zvelebit a upravit tak, abychom mohli letošní 100 leté výročí existence TJ Sokol Dobřichovice důstojně oslavit. O tom ale až příště.

Ing. Jiří Geissler

OTEVŘENÍ MATEŘSKÉHO CENTRA

Máte malé děti a chcete jim umožnit, aby si pohrály s vrstevníky? Jste na mateřské dovolené a chcete si popovídat občas s někým větším, než je vaše dítě? Pak vás srdečně zveme do nového Mateřského centra Jablůčko v Dobřichovicích.

První mateřská centra u nás začala vznikat asi před pěti lety, dnes jich v ČR funguje asi sedmdesát. Scházejí se tam rodiče s dětmi a společně vymýšlejí program. Jsou to vlastně takové sousedské svépomocné organizace, kde každý nabídně své dovednosti. Jeden učí děti písničky, druhý třeba dospěle cizí jazyk nebo pect dorty. Každá může něčím přispět, na každém trochu záleží, co se bude dít.

Mý máme velké štěstí, že nám vyšli vstříc zástupci obce v čele s p. starostou Kratochvílem i zástupci Osvětové besedy p. Pelikánová a společnosti Díman p. Havlíková. Můžeme bezplatně využívat prostory OB.

Scházáme se dvakrát týdně v úterý a ve středu od 9 do 11 hodin. Zkušební provoz začal už v lednu. V té době jsme společnými silami vybavili hernu kobercem, hračkami, ušili látkový domeček a zřídili malou kuchyňku. Slavnostní zahájení proběhlo 9. února. Kromě dětí a maminek se ho zúčastnila vedoucí OB B. Pelikánová, pan starosta dr. Kratochvíl a pan Ing. Kyzlík.

Vás ostatní také srdečně zveme. Potřebujete jen přezůvky, ale budete-li mít chuť zapojit se do nějaké činnosti nebo přijdete-li s novým nápadem, uvítáme to.

J. Klímová

KULTURA

KONCERTY

DOBŘE ZABEZPEČENÝ SAFE JAZZ

Nový kulturní sál nasadil vysokou laťku. Nejen, že se v něm konají výstavy, koncerty a přednášky – dne 9. ledna 1999 se proměnil dokonce v jazzovou kavárničku. Stylová úprava interiéru vytvořila útulné prostředí, kterému vévodila čtveřice mladých jazzmanů – Běda Šmarda, Pepa Štěpánek, Jaromír Honzák a Miloš Dvořáček. Kapela vložila do své muziky veskerý um, na chlapcích bylo zřetelně vidět, že nehrají jen pro hosty, ale vychutnávají si muziku plnými douškami.

Přestože byli po koncertě vyčerpani, neutíkali před obdivovateli, ale byli ještě ochotni si popovídat. "Polichoňlo mi, že se zdejší návštěvníci věnovali více hudbě než konzumaci. Tomu jsme v Praze už odvykli," pochvaloval si protagonistista Bedřich Šmarda, který si s virtuositou pohrával střídavě s tenorovým a altovým saxofonem.

Nezklamal ani moje tajné přání – nechal se pozvat na malý koncert do naší třebaňské málotrůdky. "Bědu? No, jasně, že chceme Bědu, to je náš kamarád!" jásala devítiletá Kačenka. Bédova sousedka z Hlásné Třebaně. Přijde ale možná až po ročním studiu v USA, kam se probojoval ve vítězném konkursu.

Ale vraťme se do sálu Dr. Fürsta. Šampaňské došumelo, chlebičky, mandle i brambůrky mizí ze stolků a mně se náhle sevrou útroby podvědomým strachem: Kolik je hodin? Stihneme vlak? Další už nejede! Ve chvíli se mne obavy spadnou a připadám si jak to kuřátko v obli: vždyť jsi doma, za chalupou.

slyšíš, v stáji koně dupou ...

A vskutku, obejdu ten zvelebený statek a za deset minut mi budou vášnivě jazzové melodie znít do usinání. Tak blízko ke kultuře nemají ani Pražáci!

Božena Musilová

**

O SPLÁCENÍ DLUHŮ aneb Sefardských inspiracích v Dobřichovicích

Dlhu není dobré dělat. A když už věci dojdou až tam, pak je dobré je co nejdříve splatit. Stalo - nestalo se v Dobřichovicích. Stalo se první - a kdoví, zda se stalo druhé. Ne že by nebylo těch dluhů v Dobřichovicích více, mám teď ale na mysli jeden zcela konkrétní. Totiž vůči dvěma excelentním musikantům, Janě Lewitové a Vladimíru Mertovi, a vůči jejich Sefardským inspiracím. V Praze, v okolí, v mnoha městech Čech a Moravy

[26]

KUKÁTKO 1/99

i v zahraničí setkaly se písně Sefardů v jejich podání s nevšedním úspěchem na desítkách koncertů. Dlouho nezněly však na půdě, která je oběma interpretům důvěrně známa a v případě Jany Lewitové i po výtece domácí.

Leč přece: otevření sálu MUDr. F. Fürsta bylo onim podnětem ke splacení tohoto dluhu. Navíc oba interpreti přijali s radostí pozvání pořadatelů ze Společnosti Dobřichovice, a tak mělo dobřichovické publikum v sobotu 20. března unikátní možnost přjmout onen půvabný hudební dárek, zrodilví se z magického souznění dvou současných interpretů a pradávne tradice písní, které vyzpívávají posestlvi radosti, vášně, smutku i bolesti lidí, kterým kdysi bylo projít tímto slzavým údolím se vším všudy a mírou vrchovatou ... Dárek to byl vskutku se srdcem na dlani a na stříbrném podnose nabídnutý spoliučastníkům oné slovy těžko popsatelné hostiny. Dárek bezprostřední komunikace flétny, loutny, violy a lidských hlasů, gesti i mimiky. Dárek písní o čistotě, cti až ku smrti. Dárek vášně, něhy i lásky až nadoraz (jak blízko je pak od ní k nenávisti!), dárek extrému afektů radosti, smutku, panování i odevzdání. Dárek magie akustických hrátek, v nichž prostor sálu stává se spoluhračem obou musikantů. Až se člověk boji pohnout, dýchnout, mrknout okem, aby kouzlo neporušil ... Tak se i dříve mnohokrát slyšené stává nové stvořeným a překvapivě neznámým. A funguje to kouzlo! (to jako odpověď i výzva těm, jejichž slova byla: *to už jsme slyšeli, na tom už jsme byli* ...).

Ještě jeden drobný svátek se toho večera konal. Dobřichovičtí byli první, kdo mohl spatřit a získat nové CD Jany Lewitové a Vladimíra Mertý *Adam a Ewa*, čerpající nenapodobitelným způsobem z vzácného odkazu moravských balad (zasvěcení si jistě vybaví onen překrásný podvečer na začátku loňského července, kdy kouzlo těchto balad spolehlivě fungovalo v nabitém karlickém kostele).

Proč tedy před těmito všemi slovy mluvono o dluhu, snad nesplaceném? Snad proto, že tak dlouho tak pěkná musika obcházela jen kolem? Snad proto, že dobřichovičtí se interpretům neodvděčili zrovna hojnou návštěvou? Kdoví, je to jen takový pocit ...

WP

**

SLÁVEK JANOUŠEK

V pátek 23. 4. 1999 jsme opět mohli zavítat do sálu MUDr. Fürsta a vyslechnout si koncert známého písničkáře Slávka Janouška

Program byl zvolen velice citlivě a vytvořil průřez celou Janouškovou dosavadní tvorbou (starší a známější písně se střídaly s nejnovějšími, lyricky a filosoficky zabarvené texty s lehčí satirickou tematikou). Osobně velice oceňuji skutečnost, že Janoušek připomněl výročí úmrtí Karla Kryla dvěma jeho písněmi.

Jako muzikant určitě nezklamal. Slyšeli jsme bravurní hru na kytaru a čistý zpěv, který nezkraslovalo přílišné ozvučení. Zpestřením byly obvyklé historky ze zákulisí a oblíbené zkazky z bývalého pedagogického působení.

Jestliže vše shrnu, mohu říci, že jsme mohli prožít velice příjemný večer. Jedinou nepřijemnou skutečností byla malá návštěvnost. Snad se to nestane tradicí.

Mgr. Barbora Pelikánová

**

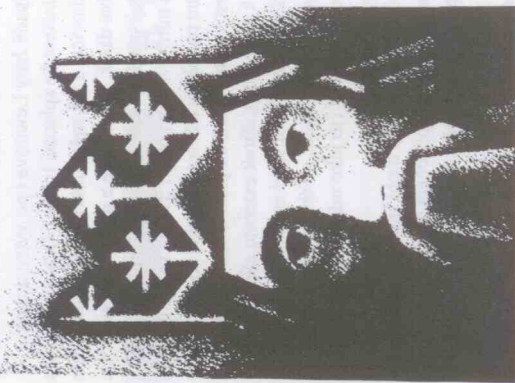
VÝSTAVY

POCTA THEODORIKOVI

(K výstavě *Panovníci a jiné kresby Václava Sokola*
v Sále Dr. Fürsta v Dobřichovicích (20. prosince 98 – 15. ledna 99))

KUKÁTKO 1/99

[27]

Václav IV.

Psaní o výstavě, která proběhla, mi připomíná krásné přirovnání Máchovo: "vyhasla ohně kouř". Výstav je mnoho, výtvarníků tisíce. Celá, hustě popsaná strana ve čtrnáctidennímu výtvarníku vždy ohlašuje nové výstavy. A přece je každá z nich jedinečná, přede vším pro autora: vždy se snaží ukázat něco, co tu ještě nebylo, upozornit na sebe, vyniknout. "Umelec, milující své umění, je králem ve svém království, i kdyby to bylo království Liliputu a on sám lilipután" napsal klasik, a jiný: "Ze všech míst na zemi je stejně daleko k nebi a k nekonečnu".

A tak
děláme každý co
d o v e d e m e,
většinou urputně
hledáme svou
identitu v tvorbě.
Co na tom, že na
některé výstavy
se stojí fronta a
j i n é z e j i
prázdnou –
vždy je to dobrodružství. To, čím je člověk doma nebo v atelieru obklopen, co tvoří součást jeho osoby, se prezentací v jiném prostoru stává něčím jiným.
"To moje dílo / jako vždy od rukou odstoupilo / a soudí mne/
I čekám tise, na moudrost soudu, na hlas z výše / na jazyk vah,
jež lehkou paží / v mém výtvoru i mne si zváží /." Opět klasik,
Josef Hora.

Vzpomínám na svou první výstavu v roce 1946. Bylo mi osm let, své obrázky jsem přispědli na knihovnu rodičů, starší bratr vystoupil na židli, aby se vyrovnal dospělým, a pronesl řeč. Mimo mne a nelíbily se mi. Zdálo se mi to zoufalé, ale pak mi napadlo udělat jiné obrázky, a ta situace se mnohokrát opakovala. Tím se narodilo cosi, co potom s určitými prodlévami naplňovalo můj život a pozvolna se stávalo systémem. V dětství jsem maloval hrady a madony, ta tematika mi zhruba zůstala. Na výstavě v Dobřichovicích byly kresby k Bibli, portréty panovníků pro muzeum mincí v Kutné Hoře a jakási "Naučná stezka kreseb". V té jsem se pokusil ukázat, jak realistický obraz skutečnosti /ves Vrboň/ je třeba zjednodušovat, aby kresba získala zásadnější tvar, odložila podružné a stala se samostatným znakem, který ale není uměle vyspekulován. Ten postup mě při práci bavil, připomínal destilaci alkoholu, při níž se z bohaté a složitě materií získává hutný a pevný tvar.

Bylo mi potěšením výstavu instalovat s pomocí dobřichovických přátel a že jejich zájem se při několika improvizovaných povídáních přenesl i na skupiny místních studentů, mne těšilo dvojnásob. Na závěr ještě jednu vzpomínku:

Na jaře jsme s rodiči jezdili na výlet. Vlakem do Dobřichovic a pak přes Karlík a Morínku na Karlštejn. V lesích kvetly podléšky, lechy, lilie zlatohlavé, petrklíče, vzácněji koniklec. Pamatuji se na ten zvláštní pocit, když ze svahů Knežší hory jsme dole uviděli hrad. Představoval jsem si, jaké to bylo, když byl nový: nedozrálé, pusté lesy, v Karlíku kostel a pár chalup, žádné silnice a koleje, a v hradu malby Mistra Theodorika rámované zlatem a drahokamy, občas osvětlené svíčkami, vzácné a nedostupné.

Je dobře, že v současnosti probíhá bohatý umělecký kvas a snaha nás tisíců výtvarníků je chvályhodná. Ale ve slabých chvílích se mi zdá, že z vyšší perspektivy se můžeme podobat jepicím, tlukoucím se u lucerny v touze po světle.

Václav Sokol

**

ROZHOVOR

S otevřením Sálu MUDr. Františka Fürsta se do Dobřichovic vrátil i výstavní život. Dr. Vladimira Czumala, kurátora dvou ze tří prvních výstav, jsme se zeptali na dosavadní zkušenosti a výstavy, připravované pro nejbližší měsíce.

K.: Zdá se, že se výstavní program rozběhl bez problémů.

V. Cz.: Mluvíte-li o výstavním programu, bez problémů se to neobešlo. Přede vším, začínali jsme s výstavami, nikoliv s výstavním programem. S velmi rozsáhlým výstavním programem jsme naopak končili v předchozích výstavních prostorách v čp. 26. Ten likvidovalo vystěhování ze dne na den a to ve většině položek definitivně. Dodnes se raději vyhýbám některým výtvarníkům, s nimiž jsem tehdy měli dohodnuté pevné termíny. Příprava výstavy je vždy práce dlouhodobá a vesměs také nákladná. Když jsem tehdy musel dohodnuté termíny rušit, bylo to přirozeně trochu o život, a mnohé tenkrát oslovené si už znovu oslovit netroufám. Navíc je tu jeden podstatný limit: na počátku 90. let bylo na všechno víc času, než na jejich konci, a kontakty s výtvarníky jsou hlavně věci času. Naštěstí se ale naopak od počátku obnovy výstavní aktivity našlo více ochotných spolupracovníků, než tehdy.

K.: Jak jsou vlastně výstavy organizovány?

V. Cz.: V panu Václavu Sokolovi jsme získali nejen autora vynikající, v pořadí druhé výstavy, ale také dalšího kurátora. Teprve od prvních setkání s ním bylo možné mluvit o výstavním programu. Završil se také výchozí okruh spolupracovníků, zahrnující ing. Magdalenu Kadlecovou, Petra Mazance a manžele Havlikovy. Završil, ale neuzavřel, spolupracovníků přibývá. Dovoluje nám to rozložit síly, na to, aby všichni dělali všechno, opravdu nezbyvá čas. Přede vším je ale důležité, že získáváme záruku rozmanitosti výstav. Ta od počátku tvoří základní zásadu. Nuceným přerušením jsme ztratili publikum a první léta budou nutně hledáním divácky nejzajímavějších poloh. Chceme tedy nabízet co nejšíř rozpětí žánrové a stylové. Až časem bude možné jít cestou pevnější profiace. Experimentujeme samozřejmě také s možnostmi sálu.

K.: Co to znamená pro výstavní program?

V. Cz.: Jedním z podstatných prvků je důraz na výtvarné osobnosti, sjepté přímo s Dobřichovicemi nebo s našim regionem. Bylo to jistě patrné již z první výstavy, představující průřez dílem Maryši Neubertové a nová díla

Karla Neuberta. Také právě skončená výstava dr. Martina Matějů, mimochodem v současné době reprizovaná v pražském kulturním středisku Průhon, představila výtvarníka našeho regionu.

K.: *V katalogu byla jeho přislábnost k regionu uvedena jen strohým konstatováním, že žije a pracuje v Praze a Řevnicích. Můžete nám prozradit víc?*

V. Cz.: Martin Matějů je člověk vpravdě renesanční. Základní profese je sociolog kultury, který nově konstituuje vědecký obor kulturologie (termín asi trochu nejasný vinou českého úzu a dalších okolností, v anglosaském světě je tento obor nejčastěji označován cultural studies, má blízko ke kulturní antropologii, ale přesahuje ji) a příslušné vysokoskolské pracoviště, které vede. Nedosti na tom, na FAMU "stvořil" exkluzivní Kabinet společenských věd, kultury a umění, který zajišťuje bohatou výuku pro posluchače všech oborů, podobné pracoviště zakládá také na novém libereckém vysokoskolském učilišti architektury. S Liberem je ostatně spjat jako "dvorní" sociolog dnes už legendárního okruhu kolem SIALU. Kdybych s ním léta úzce nespolupracoval, klidně bych řekl, že se ve volném čase věnuje filmu, hudbě, výtvarnému umění a divadlu. Takhle vím, že žádný volný čas nemá. Přesto si poměrně nedávno například nadělil k paděsátinám představení, v němž autorsky, režijně a herecky vzdal hold veršům, které napsal Federico García Lorca. Ale abych neutkl od jeho vztahu k našemu regionu: Od dětství obývá každou dosažitelnou chvilku chatu v Řevnicích, chystá se tam natrvalo usadit a hlavně v okolí Řevnic hojně maluje. Volba tedy byla snadná. Navíc jsem si kdysi slíbil, že jakmile budu mít možnost, udělám mu výstavu. Ideálně zapadlá do jednoho z dílčích záměrů výstavního programu, otevřela cyklus, jemuž interně říkáme Nedělní malíři regionu. Toto označení se neocitlo na plakátech, protože vím, že může být degradující. Přitom je amatérská výtvarná produkce divácky velmi vědná. Pro diváka představuje umělecký projev jaksi "bez distance", nímž předestel "vysokého" umění. Věřím, že cyklus bude v rámci výstavního programu pokračovat.

K.: *Výstava dr. Martina Matějů tedy byla úspěšná?*

V. Cz.: Čím měřit úspěch? Vernisáž byla mimořádně hojně navštívena, autor je známá osobnost, také divácké ohlasy byly pozitivní. Pro propagaci Dobřichovic a nového sálu je to velmi podstatné. Autor viděl své celoživotní dílo poprvé pohromadě, instalačně jsme ověřili další možnosti sálu. Až potom úspěch, doložený ostatně už zmíněnou pražskou reprízou výstavy, která byla objednána na základě výstavy dobřichovické. Pokud jde o návštěvnost mimo vernisáž, zatím zrovna k pocitu úspěchu neopravňuje. Mluvíli jsme už o hledání publika. Chce to zkrátka trpělivost... Ostatně v Dobřichovicích nelze měřit kvalitu jakéhokoliv kulturního podniku návštěvností, ta se řídí mechanismy těžko uchopitelnými.

K.: *Výstavní program stojí jen na přátelských kontaktech?*

V. Cz.: Musím popřít to "jen" v otázce. Výstavní program stojí nejen na přátelských kontaktech. U prvních výstav přinášejí ale přátelské vazby výhody. Nebylo příliš času na přípravu a samozřejmě nemůžeme nabídnout víc, než sál, dozor, podíl na instalaci a propagaci. Hodně toho zůstává na autorovi. Ostatně, dovedete si představit, jak by někdo jiný než přítel vsítelbal například to, že vám vprostřed výstavy vtrhnou do sálu řemeslníci řešit nedodělek a část výstavy poněkud reinstalují?

K.: *Provaz tedy není bez problémů?*

V. Cz.: Tohle byl epizodický případ. Sál se jinak plně osvědčuje i jako výstavní. Začínáme jen se základními vybavením, pro určité typy výstav zatím nemáme výstavní fondus. I v profesionální galerii se ale plně vybavení shromáždí dle dlouho. Dohodli jsme se s Osvětovou besedou v Dobřichovicích na spolupráci a je podán grant na vybavení a částečně zajištění provozu. Pokud grantová přihláška uspěje, bude postupně možno opatřovat závěsný systém, sokly, vitríny a další nezbytné vybavení.

K.: *Vrát' me se k výstavnímu programu a jeho důrazu na místní osobnosti.*

V. Cz.: Výstav, přímo vázaných osobností tvůrce či tématem k naší obci, je letos ve výstavním programu většina. Na červen připravujeme výstavu akad. mal. Dany Pucharové, v červenci bude následovat výstava Petra Caldy, od 31. 7. do 15. 8. přerušíme sled výtvarných výstav expozic ke 100. výročí vzniku dobřichovického Sokola. V září se představí dobřichovičtí včeláři. Na listopad chystáme výstavu, jejímž jádrem budou fotografie Petra Mazance z listopadových dní roku 1989, doplněné o dokumenty k dobřichovickým událostem let 1989 – 1990. Jde nám samozřejmě o živou připomínku dějů, jež mnozí nezažili či si nechali vypadnout z paměti, nikoliv o jakousi formální "oslavu výročí". Letošní rok pak uzavře autorská výstava Luisy Geisslerové.

K.: *Můžete doplnit tento přehled o ostatní výstavy?*

V. Cz.: Jistě, pochopitelně s obvyklým upozorněním "změna programu vyhrazena". Na sklonku prázdnin by se měla objevit výstava, tématicky vztážená k animovanému filmu. Konec září a říjen pak budou patřit vystávám malíře Jiřího Štůrače, který představí svůj imaginativní cyklus k Erbenově Kytici, a malíře Jiřího Čady. Nejbližší výstava, zahajovaná 9. května, pak představí tvorbu přední české fotografky Dagmar Hochové. Sál MUDr. Františka Fürsta tedy neosíří ani na chvíli. V srpnu navíc využijeme i prostor osvětové besedy a vystavíme práce dětí z pravidelného výtvarného tábora.

K.: *Děkujeme za rozhovor.*

* *

VÝSTAVA "U NÁS VE ŠKOLE"

Díky otevření nového kulturního stánku v Dobřichovicích (sál MUDr. F. Fürsta) nás ve škole napadla myšlenka uspořádat výstavu o životě naší školy. Od myšlenky k vlastní realizaci je ovšem velmi daleko, jak jsme se mohli záhy sami přesvědčit. Netušili jsme, kolik nás to bude stát sil. Teprve na konci jsme nejlépe věděli, jak mělo vše být. Prostě, když jsme seděli unaveni před vystavenými exponáty, napadaly nás myšlenky, které jsme bohužel nemohli již realizovat.

Smyslem výstavy bylo ukázat činnost školy, zejména pak práci našich žáků a učitelů. Co všechno jsme vystavovali? Především různé práce dětí, základní školní dokumenty včetně archivních, školní projekty, mezinárodní projekty, projekty dětí, širokou mimoškolní činnost, různé školní akce (např. Dobřichovická míle), mezinárodní studijní pobyty.

Je velmi těžké udělat výstavu o škole, protože škola je živý organismus. Nelze ji jenom tak vřesnat do fotografií, výrobních listin, videofilmů či výkresů. Doufáme jenom, že se nám to alespoň částečně podaří a že jsme ukázali, jaká škola ve skutečnosti je. Sami učitelé byli překvapeni, co všechno se ve škole dělá.

Překvapilo nás, jak velký zájem byl o výstavu, o čemž svědčí mnoho zápisů v pamětní knize. Největší hrozny návštěvníků byly u obou televizí. V té první (ve směru prohlídky) byl promítán film z běžného života školy. Třidy byly natačeny bez předchozího upozornění, takže jsme zabránili potěmkinovskému efektu a tím dodali na pravdivosti jednotlivých záběrů. Druhý film jsme natočili na studijním pobytu našich žáků letos v březnu v USA. Zažitek a poznatky z tohoto pobytu je mnoho, proto bychom se o ně chtěli podělit i se zájemci z širší veřejnosti na různých setkáních a besedách.

Také jsme vystavovali některé velmi zajímavé archivní dokumenty. Návštěvníci si mohli například prohlédnout, jak si vedli jejich babičky či prababičky ve škole, mohli nahlédnout do pamětní knihy z r. 1877. Výkazu návštěvy a prospěchu z r. 1871 a do dalších dnes již historických dokumentů.

Kromě dalších a dalších exponátů jsme vystavovali a posléze v aukci prodali zapaspartované obrázky našich žáků. Aukce byla milým zpestřením výstavy. Takéž vystoupení žáků 1. stupně bylo hezkou tečkou za jedním výstavním dnem.

Za zdařilý nápad lze považovat i to, že každý žák naší školy otiskl dlaní ruky na plátno. Pruh plátna lemující celou místnost symbolizoval účast všech dětí na výstavě.

Není smyslem tohoto článku popisovat všechny exponáty či nápady, ale jedno je důležité. Bez obětavé práce většiny učitelů a dalších pracovníků školy bychom nic nedokázali. Za to jim patří velký dík. A to, že bylo co vystavovat, za to jim patří dík dvojnásob.

Dále bychom chtěli poděkovat zejména panu Karlu Neubertovi za to, že dokázal věrně zdokumentovat život ve škole, Dr. Hradilové za ochotu zapůjčit a vyhledat archivní dokumenty a v neposlední řadě dětem školy za poskytnutí svých prací.

Poděkování patří také sponzorům, bez kterých bychom mohli jen těžko výstavu uskutečnit. Jedná se o společnosti Diman, DAVAPO, Elektromontáže Brožová, Firma Prostický, Redom, SOIT, Autodoprava Chadima, Večerka-potravinový Chadimová.

Výstava byla poučná a podnětná pro obě strany, nejen pro veřejnost, ale i pro školu. Doufáme, že to byl další krok k ještě většímu vzájemnému chápání, a že se všem škola ještě více přiblížila a zlidštila. Závěrem bych chtěl pozvat širokou veřejnost na Den otevřených dveří, který plánujeme na začátek června.

*Bohuslav Stejskal,
ředitel školy*

DIVADLO

Dobříchovická kultura byla dlouhou dobu ochuzena o jeden rozměr, jenž byl kdysi jedním z rysů, které modelovaly její tvář tahy velice podstatnými. O divadlo. Nebylo totiž kde hrát. Otevřením sálu MUDr. F. Fürsta se pro přátele divadla v Dobříchovicích může začít nová doba, nová etapa, nová tradice. Může, pokud tuto ojedinelou šanci využije jak publikum, tak ti, kteří se divadlu již léta věnují. Otázka financování je samozřejmě také aktuální, ale to by bylo v této chvíli na dlouhé úvahy - a přede vším na jiných místech.

Příznivci divadla v Dobříchovicích však mohli zaznamenat již krátce po otevření nového sálu dva cenné příspěvky do budoucích dějin tohoto žánru u nás. Oba nesou podpis osobnosti, jež s dobříchovickým divadlem prožila nejednu peripetii, jež ale i v dobách největší nepřítelny dokázala najít možnosti, jak psát a hrát, dr. Aleny Šarounové.

V pátek 18.12. 1998 uvedla pásmo poesie, koled a zamyšlení pod názvem Den, kdy se narodí. Po představení si všichni přítomní mohli i zazpívat společně koledy a děti si prohlédly scénu i jesličky, které symbolizovaly betlémský chlév.

V úterý 30. 3. pak uvedla dramatisaci vybraných "velikonočních" povídek z Knihy apokryfů Karla Čapka, doplněných hudbou a pasážemi z Bible Kralické. Obě živá představení okouzila přesně tím, čím umění "nazívá" okouzluje již po staletí. Bezprostřednosti, zaujetím, neopakovatelnosti atmosféry. Přesto (nebo snad právě proto), že nešlo o "profesionální" podnik (i na ně se snad můžeme těšit v době dohledné). Nezuštaně jistě u těchto prvních dvou vláštovek. Výše zmíněná autorka, režisérka i interpretka v jedné osobě chystá přirozeně další setkání se svými příznivci a ctiteli divadelní múzy. Je veřejným tajemstvím, že půjde o zajímavá čtení ze starých čítanek, o vzpomínky na 19. století s písněmi a reklamami z C a K mocnářství a také o představení pro děti.

W/P

VÝSTAVY, KONCERTY A JINÉ AKCE V SÁLE DR. FÜRSTA

Od otevření dobříchovického kulturního stánku uplynulo téměř šest měsíců a provozovatelé získali základní představu o možnostech využití sálu a zkušenosti se zájmem občanů - diváků i občanů - organizátorů. Ponecháme-li stranou běžný chod Osvětové besedy v druhé části objektu, konalo se v sále dr. Fürsta 5 večerních koncertů (mimo ty, co byly součástí vernisáží), 4 výstavy, 2 divadelní představení, odborná přednáška, vyprávění s promítáním diapozitivů, knižní bazar a řada dalších akcí (např. zasedání obecního zastupitelstva, zasedání kolegia okresní

hospodářské komory, dětský karnaval, tancování dětí, v době uzávěrky tohoto čísla Kukátka měl být zahájen cyklus tanečních dětí z vyšších tříd a také cyklus tanečních pro dospělé).

Nikdo se již nemůže vymlouvat, že není kde uspořádat zajímavou akci. Zatím nejčastěji organizátorem místní kultury je i nadále Společnost Dobříchovice. Objednat si sál na vhodný termín a připravit koncert, divadlo, či cokoliv jiného však může opravdu každý. Podmínky pronájmu sálu byly zveřejněny v zinním čísle Kukátka (4/1998) a visí rovněž ve vývěsní skřínce před vstupem do statku (případné informace poskytnete a zhládit stopy jednotlivých akcí eviduje Ing. Magda Havlíková, tel. 991 10 31, event. 991 20 50).

Oficiální informace o pronájmech se dosud týkaly akcí zabírajících na určitou dobu plochu sálu s tím, že podmínky pronájmu prostor na pořádání výstav budou sjednávány individuálně. Výstava je atypická tím, že trvá delší dobu a, visí-li vystavené předměty na zdech, nebrání využívat sál i k jinému účelu. Pořádání výstavy však přináší jiné problémy - výstavu je nutné nainstalovat, zorganizovat slavnostní zahájení (vernisáž) včetně pozvánek a plakátů, zajistit dozor v otevřených hodinách výstavy, po skončení odinštalovat a zhládit stopy na zdech, apod. V současné době vzniká plán výstav na zbytek roku 1999 a potvrzuje se jako reálné požadovat od vystavujícího umělce, aby nesl náklady spojené s přípravou výstav, její instalací a s vernisáží a po skončení výstavy s demontáží a uvedením sálu do původního stavu. Na pořadatelé však zůstává kromě nákladů na provoz sálu (neboť vystavující, nezabírá-li podlahovou plochu sálu, neplatí nájemné ani režijní náklady za sál) též zajištění dozoru v době otevření výstavy. A dozor při výstavách se zatím ukazuje jako největší problém, neboť původní představa o dobrovolném střídání služeb naráží na velmi malý počet ochotných spřízněných duší. Zde je namístě hluboce poděkovat zejména paní prof. Mileně Kyzlikové, dr. Aleně Šarounové a Antonínu a Marii Havlíkovým za množství hodin strávených v sále při výstavách. Do budoucna je však nutné přestat spoléhat na to, že část otevřené doby bude zabezpečena "amatérsky" a smluvně zajištěn dozor sjednáván na přesný počet hodin u každé otevřené výstavě. Zkušenost s návštěvností též ukazuje, že výstavu je vhodné ponechat cca 3 až 4 týdny - první víkend vernisáž, druhý a třetí víkend otevřeno pro veřejnost a další týden pro individuální zájemce po telefonickém objednání. Zbývá malíčkost - zajistit financování zvýšených nákladů. Vybírání vstupné je jen malým procentem, další závisí na možnosti získání obecních grantů pro pořádání výstav (a jakýchkoliv dalších kulturních akcí) a na sponzorech.

D.H.

**

Příští kulturní a společenské akce v sále dr. Fürsta

Předpokladem úspěšnosti jakékoliv akce je dostatečná publicita takové akce. VDobříchovicích je relativně dost vývěsních tabulí a plakátovacích ploch a na všech vždy visí upoutávka na připravovaný koncert, výstavu, besedu. Přesto vždy od něho zazní: "Jeé, to je škoda, že jsem to nevěděl. Já bych určitě přišel." Zdá se, že pokud nedokážeme přinést podrobné informace potenciálním divákům až domů, vždy bude značná část zájemců bez informací. Příprava jednotlivých kulturních akcí však dosud byla natolik hektická a s krátkým časovým předstihem, že nebylo možné využít zveřejnění v Kukátku nebo Informacím listě obce. Jednou z cest zlepšení propagace je zvládnutí dlouhodobějšího plánu kulturních akcí, další pak např. distribuce plakátů poštovními doručovatelnami. Uvažujeme o tom, ale kromě nedostatku času organizátorů na koncepci přípravu by rozšíření plakátů zvyšovalo náklady a tím i dosavadní ziráťovost většiny akcí. Zatím si dovoluujeme požádat: **Sledujte vývěsní plochy, skříňku obce i Společnosti Dobříchovice před nákupním střediskem a samozřejmě skříňku přímo před bývalým statkem a před sálem dr. Fürsta.**

Co nás čeká v nejbližší době, najdete většinou v jednotlivých člancích tohoto Kukátka, tedy jehvýběrově: v průběhu května - výstava fotografií Dagmar Hochové, otevřena o vikendech 15.-16.5. a 22.-23.5. 1999 od 12 do 17 hodin, mimo tuto dobu po telefonické dohodě (991 10 31, 0602-660960) a 24.5. 1999 od 10 do 12 hodin, 25. 1999 od 20 hodin - opět posezení s jazzem

na červen se připravuje výstava paní Dany Pucharové - významné malířky žijící v Dobřichovicích každý měsíc další nová výstava, obvykle i koncert či beseda s promítáním

Společnost Dobřichovice

* *

POZVÁNKA NA VÝSTAVU

Český dráteník vystavuje v Krumlově.

Pravého dráteníka již potkat na světě nemůžete. drátenické řemeslo však prožívá svoji velkou renesanci. zajímavá výstava moderní drátenické z rukou prvního českého dráteníka **Petra Musila z Dobřichovic** se koná od 24. 4. do konce srpna 1999 v galerii Domestika, Dlouhá 92, v Českém Krumlově.

Vystavují zde 13 objektů zdobených spirálovým opletem. Amatéřský výtvarník se jimi pokusil vyjádřit vztah ke svým předchůdcům a učitelům - k Viktoru Benko-Grítelovi z Poproče (SR), Ladislavu Jurovatému z Bratislavy, Karolu Gulejovi z Mnichova - slovenskému učiteli a zakladateli drotiářského muzea v Žilíně, Petrovi Mackovi z Prahy a Štefanovi Mlíchovi ze Žiliny. Jemu věnovaný objekt nese název "Skokan".

Tajmenný exponát, který byl minulý týden nalezen - tak, jako se nacházejí mnohé jiné drátenické artefakty - na skládce na předměstí Bratislavy, nedaleko hřbitova v Podunajských Biskupicích - je také součástí expozice. Není jisté, zda jde o práci současnika nebo o nedokončenou práci starého mistra. O expertizu byla požádána pracovnice drátenické sekce Považského muzea v Žilíně. S napětím očekáváme výsledky výzkumu.

Popsaný objekt můžete spatřit ve výstavní síni Galerie Domestika. Téměř všechny exponáty lze koupit. Srdečně Vás zveme do Českého Krumlova. (Duben až srpen.)

EKOLOGIE

Vážení přátelé,

Jak jste si mohli všimnout na stránkách Informačního listu OÚ Dobřichovice, resp. na různých vývěskách a případně i při vlastní účasti, přispěla v letošním roce Společnost Dobřichovice k obohacení kulturního a společenského života v naší obci několika (podle našeho názoru) celkem vydařenými akcemi. Akce, o kterých chceme na tomto místě referovat, již dříve proběhly, dílem se chystají v blízké budoucnosti a další se připravují.

První akcí, která proběhla již v lednu, byla přednáška p. ing. Karla Murtíngera na téma **Energetické úspory při vytápění zemním plynem**. Přednáška zajímavá, objektivní a doprovozená praktickými ukázkami, jak ušetřit k konečnému důsledku vlastní kapsu při provozování topení na zemní plyn.

Pro občany, kteří byli na přednášce, a pro ostatní, kteří se nezúčastnili, jenom připomínáme, že bude možno si v dohledné době vyžádat bezplatnou konzultaci odborníka na danou problematiku na tel. č. **0800 155211**.

Další akcí, která proběhla v únoru, byla přednáška p. **RNDr. Martina Rinna**, ve které nás seznámil se zážitky při putování po Pákistánu. Přednáška byla spojena s promítáním diapozitivů a u některých posluchačů vyvolala neskrývaný zájem tuto pro nás exotickou zemi navštívit.

Jelikož březen je měsíc vody, byly akce v tomto měsíci zaměřeny na tuto problematiku. V Informačním listu vyšly články, které by nám měly pomoci se v této problematice (s ohledem na dobřichovické poměry) orientovat.

Zároven další akcí, která proběhla v březnu, byl úklid a rekonstrukce studánky pod lomenem na Brunšově. Zde patří největší dík skautům, kteří nejen že si vzali studánku pod patronát, a zároveň přiložili iniciativně ruku k dílu, ale nesmíme zapomenout i na všechny ostatní spoluobčany, kteří nám v onu březnovou neděli přišli pomoci.

V dubnu byly přichystány rovněž dvě akce. Jedna z nich nesla pracovní název **Putování za medvědem Kodiakem** a jednalo se o pěší výlet do nejkrásnějších partií Českého Krasu, který je vzhledem ke svému floristickému bohatství právě v této jarní době nejkrásnější.

Stejně jako v minulých letech jsme uchystali i letos ke Dni země (který připadl na 22. 4.) opět úklid našeho kousku zeměkoule. Tentokrát s velmi atraktivní cenou pro nejlepší kolektiv, ale myslíme si, že na své si přišli i ostatní.

Koneckončů, jak v případě studánky, tak v případě úklidu dobřichovického kousku zeměkoule nejde o nějaké zásluhy, ale o dobrý pocit, že jsme pomohli našemu kousku světa a něco užitečného pro něj udělali.

Na další období plánujeme vědomostní soutěž o Dobřichovicích, výlet po stopách Dr. Daněše, výstavu o zajímavých stromech na okrese Praha-západ a přednášku s promítáním diapozitivů. O podrobnostech budeme informovat.

Za ekologickou komisi

RNDr. Josef a Alena Vopálkovi

SPORT

ZPRÁVY Z ODDÍLU KOPANÉ

Úvodem mezi sebou vítáme řadu nových hráčů, kteří k nám přišli z FC Karlík (Tento sprátený fotbalový oddíl prozatím ukončil svoji činnost a odstoupil z mistrovské soutěže. Přes zimu se hrály přátelské zápasy, pokračovaly tréninky probíhaly další přípravy na zahájení mistrovských soutěží. Oby tými dospělých začaly v neděli 28. března na hřištích svých soupeřů. Žáci začali o dva týdny později - 11. dubna, rovněž venku - na Vonoklasích. Přípravka hrála svou soutěž turnajově. Na našem hřišti proběhli její turnaj 1. května.

V uplynulém zimním období se sice nehrálo o mistrovské body, ale fotbalisté "nespalí". Všechna naše družstva dál trénovala a zúčastnila se i různých turnajů. Ačko i Běčko se zúčastnilo Silvestrovského turnaje a v tomto kvalitně obsazeném turnaji obsadilo 4. a 6. místo.

Zvláštní pozornost je však třeba věnovat našim žákům. Herně i výsledkově se totiž jedná o velmi dobrý tým, pravděpodobně nejlepší za posledních 15 - 20 let. Zopakujeme si jejich úspěchy:

vítěz okresní soutěže žáků ročník 1997-98

vedoucí celek okresní soutěže žáků roč. 1998-1999

vítěz předvánočního halového turnaje 1997 (bez ztráty bodu)

vítěz předvánočního halového turnaje 1998

O naše hráče mají zájem pražské oddíly a rádi by je viděli i v reprezentačních výběrech okresu Praha-západ i Středočeského fotbalového svazu.

Tabulka předvánočního halového turnaje žáků v Dobříchovicích, sehraného 13. 12. 1998.

1. Sokol Dobříchovice	6	5	1	0	27 : 4	16
2. SK Rakovník	6	5	1	0	16 : 2	16
3. SK Smíchov	6	3	1	2	12 : 7	10
4. Viktoria Žižkov "B"	6	2	1	3	9 : 10	7
5. FC Vela Uhelné sklady Praha	6	2	0	4	5 : 26	6
6. Viktoria Žižkov "A"	6	2	0	4	9 : 14	6
7. ZŠ Botičská - státní	6	0	0	6	4 : 19	0

profesionální fotbalová škola

Naši hráči podali skvělý výkon, a obhájili tak vítězství z předešlého ročníku tohoto turnaje. Navíc P. Větrovec s 12 a L. Kučera s 9 brankami obsadili první dvě místa v tabulce střelců, třetí skončil s 5 brankami Zdíbalo z SK Smíchov. Zároveň bychom chtěli poděkovat za dobrou reprezentaci oddílu i obce, protože byli i nejslušnějším celkem. Dík patří všem, kteří nám s uspořádáním pomohli, či se jinak podíleli (například našim sponzorům KSK - Vzduchotechnika a klimatizace a Obchodnímu domu Žábek Dobříchovice).

Přípravka se zúčastnila několika turnajů (ve Slivenci, v Dobříchovicích). Tito chlápci jsou teprve na začátku svého fotbalového života, ale dělají už znatelné pokroky. Důkazem byl předvánoční turnaj přípravky, o němž přinášíme autentickou reportáž Lukáše Kučery:

Turnaj, kterého se zúčastnilo 5 mužstev, pořádal všensorský klub. Hrál se v Biocentru a kromě dobříchovického a všensorského týmu se zúčastnily ještě týmy Leti, Vonoklas a Stodůlek.

První zápas s Vonoklasy naši remizovali 1:1. Druhý zápas byl jiný. Naši měli územní převahu, Lety bránily, a zápas tedy skončil jen 1:0. Třetí zápas byl nejlepší. Dvěma brankami přes celé hřiště překvapil náš skvělý brankář Marek Šimandl. Celkem jsme vyhráli nad Všenorami 3:0. Čtvrtý zápas byl v křeči. Poitřebovali jsme vyhrát, abychom skončili první. Na první branku soupeře ze Stodůlek jsme dokázali odpovědět, na druhou už ne, a tak jsme po porážce 1:2 skončili druhí. Přesto skončili druhí. Přesto však celý tým hrál výborně a všem patří dík.

Konečné pořadí:

1. Vonoklasy 8 bodů
2. Dobříchovice 7 bodů
3. Všenory 5 bodů
4. Stodůlky 4 body
5. Lety 3 body

Zveme všechny příznivce kulatého nesmyslu, přijďte se podívat a povzbudit naše fotbalisty. Těšíme se na Vás.

Miloslav Omáčka, Lukáš Kučera

**

OHLÉDNUTÍ ZA PRVNÍ VOLEJBALOVOU LIGOU

O posledním březnovém víkendu skončila závěrečnými zápasy první volejbalová liga, ročník 1998-99. Pro dobříchovické volejbalisty to byl ročník premiérový, který skončil nečekaným úspěchem navzdory tomu, že před zahájením soutěže panovaly obavy, zda nepůjde o prvotní odevzdání. Naši muži však tyto obavy brzy rozptýlili a již v prvních zápasech ukázali, že druhé housle hrát nebudou. Během celé soutěže se drželi v první polovině tabulky a v konečném účtování jim patří výborné čtvrté místo. Na tomto úspěchu nic nemění ani fakt, že při jednom nebo dvou prohraných utkání navíc mohli být až osmí, stejně dobře totiž mohli skončit na místě druhém. Při vyrovnanosti všech týmů (výjma suverénní Stonavu a nejslabší Českou Třebovou) rozhodlo o čtvrtém místě našich kolektivní pojetí a nasazení všech hráčů, kteří nic nevzdávali ani za nepříznivého stavu. Ukázkou tohoto bojového ducha byl jejich domácí zápas se Stonavou, ve kterém zvítězili 3:0, přestože v každém setu prohrávali poměrně značným rozdílem. Samozřejmě, že se jim někdy nedařilo, že byli nervózní a občas měli výhrady k rozhodčímu, ale v převážně většině utkání, která jsem viděl, vyzářovalo z jejich hry - dávali se to tak říci - potěšení a často i radost. Což je asi hlavní důvod, proč by se měl sport vůbec provozovat, a to na jakémkoliv úrovni.

Družstvo mužů Sokola Dobříchovice pod vedením trenéra J. Podušky, jeho asistenta J. Palduse a technického vedoucího L. Sejka tvořili tyto hráči:

Jarda Čermák, Bůďa Heřman, Jakub Koloušek, Tomáš Medek, Eda Navrátil, Josef Novotný, Pepa Plesník, Zdeněk Pommer, Jiří Reif, Martin Veselý a Jiří Vokál.

Závěrečná tabulka první volejbalové ligy mužů, ročník 1998-99

1. Stonava	36	30	6	95:41	68
2. Poštorná	36	20	16	77:67	56
3. Pernštejn	36	20	16	74:70	56
4. DOBŘÍCHOVICE	36	18	18	77:67	54
5. Matfyz Praha	36	18	18	74:73	54
6. Benátky n.J.	36	18	18	73:75	54
7. Staré Město	36	17	19	71:71	53
8. Č. Budějovice	36	17	19	67:79	53
9. Tábor	36	12	22	57:83	48
10. Č. Třebová	36	10	26	47:86	46

HgS

INZERCE

Vážení obchodní přátelé

Naše firma se sídlem v Černošicích, U vodárny 1450 v bývalém objektu zahrádnictví si Vám dovoluje nabídnout tyto služby:

PNEUSERVIS

tel.: 02/51642377, 51643373

NÁKLADNÍCH VOZIDEL

opravy pneumatik do 43"
lepení duší

prodej pneumatik:
Pirelli, Goodyear, Michelin
Barum, Matador atd.

protektory
prodej duší
plechové ráfky

OSOBNÍCH VOZIDEL

Opravy pneumatik a duší,
vyvažování kol

prodej pneumatik osobních
a dodávkových:

Pirelli, Goodyear, Michelin
Sava, Barum Matador

prodej elektronových kol
plechových ráfků a protektorů

Výkup akumulátorů, likvidace ojetých pneumatik.

PRODEJ AUTOPŘÍSLUŠENSTVÍ

tel.: 02/51642377, 51643373

motorové, hydraulické a převodové oleje CASTROL a PARAMO
akumulátory všech velikostí VARTA a BOSCH - včetně servisu
olejové a vzduchové filtry osobních a nákladních vozidel
brzdové a spojkové obložení, nové i repasované fy FERODO
mazací tuky, mycí pasty na ruce, autokosmetika
drobné doplňky vozidel, stěrače, klínové a rozvodové řemeny
Co nemáme, zajistíme v krátkém dodacím termínu.

VÝMĚNA MOTOROVÝCH A PŘEVODOVÝCH OLEJŮ

na počkání i objednání
olejové filtry všech druhů

Sazka a sportka do poslední chvíle systémem ON-LINE

Prodej a výměna propan-butanových lahvi

▣ PRODEJ MOTOROVÉ NAFTY ▣

letní a zimní nafta

SKLÁDKA a PÍSKOVNA KOSOŘ

tel.: 02/579 117 32

Provozovna, která se nachází mezi obcí Radotín - Praha 5 a Třebotovem,
nabízí za hotové i na fakturu:

skládkování INERTNÍHO MATERIÁLU:

výkopová zemina, hlšina a kamenivo, keramický odpad, beton, odpad z výroby st. hmot,
odpadní sklo, odpadní šamot
kopaný písek: zásypový

Vše za velmi výhodné ceny, které lze dle množství materiálu upravit.

META Servis s.r.o.
U vodárny 1450
252 28 Černošice

Tel.: 02/51643371
02/51643372
Fax 51642378

ELZED

NEPŘEHLEDNĚTE !

DNE 22. 2. 1999 JSME PRO VÁS OTEVŘELI
NOVOU PRODEJNU ELEKTROINSTALAČNÍHO MATERIÁLU.

KDE NÁS NAJDETE ?

AREÁL SKLENÍKŮ RADOTÍN, HALA č. 17
VÝPADOVÁ 1335, PRAHA 5
TEL./FAX: 02/57910538
PROVOZNÍ DOBA: PO - PÁ 7 - 15³⁰

NABÍZÍME:

- KABELY, VODIČE
- OSVĚTLOVACÍ TĚLESA, ZDROJE
- VYPÍNAČE, ZÁSUVKY
- ROZVADĚČE, JISTIČE
- KABELOVÉ LIŠTY, KANÁLY, ROŠTY
- ZÁSUVKOVÉ ŽLABY
- PŘÍMOTOPNÉ KONVERTORY, VENTILÁTORY
- DROBNÝ INSTALAČNÍ MATERIÁL

DLE DOHODY MOŽNOST DOPRAVY MATERIÁLU